

III. 4322 h,

A FELSŐZEMPLÉNI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1911. MÁJUS HÓ 2-ÁN SÁTORALJAUJHELY-
BEN TARTOTT TAVASZI KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE

PÉTER MIHÁLY

EGYHÁZMEGYEI PAPI FŐJEGYZŐ.

XXXIII. FÜZET.

SÁROSPATAK

NYOMTATTÁK DANI ES FISCHER A REF. FŐISKOLA BETŪIVEL.

1911.

A FELSŐZEMPLÉNI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1911. MÁJUS HÓ 2-ÁN SÁTORALJAUJHELY-
BEN TARTOTT TAVASZI KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE

PÉTER MIHÁLY

EGYHÁZMEGYEI PAPI FŐJEGYZŐ.

XXXIII. FÜZET.

SÁROSPATAK

NYOMTATTÁK DANI ES FISCHER A REF. FŐISKOLA BETŪIVEL.

1911.

A FELSŐZEMPLÉNI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE 1911.
ÉVI MÁJUS HÓ 2-ÁN SÁTORALJAUJHELYBEN TARTOTT
TAVASZI KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

Jelen voltak:

Hutka József esperes és Dókus László egyházmegyei gondnok kettős elnöklete alatt: Fejes István püspök, Kozma Antal, Kádár János, Tudja Mihály, Virág József papi, Dókus Gyula, Nemes Lajos, Bernáth Aladár, Thuránszky Tihamér világi tanácsbírók, Dr. Isépy Tihamér egyházmegyei ügyész.

Mint jegyzők: Péter Mihály papi, Isépy Zoltán világi főjegyző, Tomory Pál papi, Besseney Zénó világi aljegyző. Cseh Pál alsómihályi, Hubay Bertalan bodzásujlaki, Bottka Bertalan gercselyi, Séra János hardicsai, Böszörményi Sándor homonnai missiói, Máthé Miklós kisazari, Sallay Béla nagybárii, Horkay Lajos kistráskai, Bornemisza István ladamóci, Erdélyi Andás lasztóci, Kiss Tamás málcai, Helmeczi Antal migléci, Sztankovics Lajos nagyráskai, Román Ernő nagytoronyai, Kozma Gedeon szöllőskei lelkészek, Papp József sátoraljaujhelyi vallástanító lelkész, Lengyel István püspöki titkár, Enyedi Andor sátoraljaujhelyi, Horváth István csarnahói segédlelkészek.

Mint egyházi küldöttek: Illosvay Zsigmond főgondnok alsómihályi, Katáncsik János bánóci, Bekényi Mihály gondnok csarnahói, Kun Szabó István tanító deregnyői, Nemes Sándor főgondnok gálszécsi, Szakácsi Károly gercselyi, Tarbay János gondnok hardicsai, Bodor Gábor főgondnok varanói, Kosztrub János gondnok kazsói, N. Tóth János gondnok kispárii, Izsák János főgondnok kolbásai, Szombathy Antal ladamóci, Csiszár Kálmán főgondnok magyarizségi, Könyves Andor tanító migléci, Tóth András gondnok nagyráskai, Baj-

zát Imre gondnok nagytoronyai, Borbély János gondnok kistoronyai, Kőrmös János gondnok szőlőskei, Jakubec János tussai küldöttek. Kormos Gerő tanítóegyesületi képviselő és számos érdeklődő.

Távolmaradását kimentette: Dókus Ernő tb. egyházmegeyi gondnok, ki egyuttal a közgyűlésre s az új gondnokra Isten áldását kérte, továbbá Szegő Benő zempléni, Szombathy Antal kolbásai, Stephán Mihály csarnahói, Nyitray Lajos tussai lelkészek, nem igazolta Horkay Bertalan abarai lelkész, akin a törvényes birság behajtandó.

1. A közgyűlést istenitisztelet előzte meg, midőn Hutka József esperes mondott, egy a mai szép, felemelő alkalomhoz méltó imát, mely eképen hangzik:

Jóságának és szeretetnek kiapadhatatlan forrása Jő Atyánk! Istenünk! kegyelmedből im nagy örömmel jőtünk fel a te szent házadba, hogy mindenek fölött hálát adjunk neked legközelebb a múlt éjszakában velünk közlött jóságodért, a csöndes megnyugtató álomért, melylyel megújítád fáradt erőinket s meggyújtva szép napod világosságát, további munkára serkentesz, hogy segedelmeddel munkálkodjunk és fáradjunk mindennapi kenyérünkért!

Oh de jő Atyánk! Istenünk! szent igédből azt is megtanultuk: „aki vet a léleknek, a lélekből arat örök életet!“ (Gal. VI. 8.) Nekünk tehát, nemcsak a test mulandó javaiért, hanem főképen a léleknek örök, romolhatatlan kincseiért, kell munkálkodnunk és pedig, míg nappal vagyunk, mert eljön az éjszaka, mikor nem munkálkodhatik többé senki. (Ján. IX. 4.)

E lelki kincsek keresésére pedig itt e földön, egy-szülött fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus által alapítottad a te anyaszentegyházadat, mely anyaszentegyháznak szent Lelked által minket is boldog örököseivé tettél!

Ez anyaszentegyház a Jézus Krisztus egyháza, a dicsőséges ősöknek, a boldog unokáknak egyháza hirdeti Oh édes Atyánk, a te oltalmadat, a te gondviselésedet, a te soha el nem muló szeretetedet, amelyért legyen neked örök hála és dicsőség!

A te oltalmad, a te gondviselésed, a te szereteted akarja azt mindenható Isten! Gondviselő Atyánk! hogy anyaszentegyházunknak nagy céljai megvalósítása végett, lelked által alkotott szentkönyvünkön kívül legyenek kormányzati törvényei, lekipásztorain kívül legyenek más őrállói és vezérei is!

Te akartad azt jó Atyánk! Istenünk, hogy anyaszentegyházad erkölcsi világrendje fennakadást ne érjen soha! A te bölcsességed rendelí azt, hogy a vezéri kard és vezéri zászló egyik kézből a másik kézbe menjen át!

Ime jó Atyánk! Istenünk! szívünkben hálaérzelmekek most is azért gyűltünk össze itt e szent hajlékban, hogy a te szent akaratodból magasabb őrállomásra elhívott előbbi egyik hűséges vezérünk helyére kegyelmed által kijelölt utódot, imádságainkkal szent kegyelmeddel vezéri helyére állítsuk!

Leborulunk azértan előtted Jó Atyánk! Istenünk! s alázatosságot öltvén magunkra, hálával mondjuk: „Áldott aki jött az Úrnak nevében!“ (Luk. XIX. 38.) s egyszersmind kérünk: add nekünk szent lelkedet, küld le hozzánk a Jézus Krisztust lélekben! Te magad pedig áld meg új vezérünket lelki-testi erővel s napoknak hosszúságával!

Istennek Lelke! Áldott Szent Lélek! szállj le ama férfiúra, ki egyházmegyénk gondnokává hivatott el!

Szenteld meg őt, hogy hűségesen viseljen gondot az egész nyájra, melyben Ő vígyázóvá tétetett! (Cselek. I. 20. 28.) s juttasd eszébe a mi Urunk Jézus Krisztusnak ama intelmét: „aki első akar lenni köztetek, legyen az mindenkinek szolgája!“ (Márk. X. 43.) Szolgáljon azért ő mindenkinek — ama megszentelő lélek — a szeretet Lelke által, mert a parancsolatnak vége a szeretet, a szeretet pedig épít!... A szeretet lelke által szolgáljon ő mindenek fölött tégedet óh nagy Isten, e lélek által szolgálja ő ezt a mi mindig küzdő és sokszor szenvedő anyaszentegyházunkat, ha reád törnek ellenségei; ezzel a lélekkel szolgálja ő szeretett magyar hazánkat és embertársait! Szóval Atyánk és Istenünk! akképen vezérelj az ő lépéseit, hogy az ő munkálkodása által is növekedjék országodnak dicsősége már itt e földön!

Minthogy azonban Jó Atyánk! Istenünk! a jelen

alkalommal azért is gyűltünk össze, hogy az örök életre tápláló eledelért, a te országod építéséért is munkálkodjunk, buzgón imádkozunk: küld le reánk mindnyájunkra a te megvilágosító és megszentelő szent Lelkedet, hogy a mi értelmünkben és szívünkben levő igazság testté legyen jó cselekedeteink és hasznos intézkedéseink által!

Végezetül azért foháskodunk hozzád jó Atyánk! Istenünk! áld meg a mi anyaszentegyházunkat, áld meg annak tanácsos és közrendű tagjait, kicsinyeit és nagyjait; áld meg itt e helyen települt gyülekezetet, áld meg e várost s annak minden rendü s felekezetű lakosát!

Áld meg a mi magyar hazánkat és annak népét! Áld meg a magyar királyt, hogy uralkodása alatt békeség legyen a haza völgyein és rónáin Ámen.

2. Midőn az istenitiszteleet véget ért, Hutka József esperes az Urasztalához lépett és a következőket mondotta:

Nagytiszteleti Egyházmegyei Közönség!

Van szerencsém előterjeszteni, hogy Dókus Ernő úr Ő Méltósága volt gondnokunknak egyházkerületi főgondnokká történt megválasztatása folytán megüresedett gondnoki állásra múlt évi őszi egyházmegyei Közgyűlésünk 69 sz. határozatában nov. 12-ik határidővel a szavazás elrendeltetett! A szavazatok jelzett határidőig beérkezvén s a kiküldött szavazatbontó bizottságnak nov. hó 15. napján Sátoraljaujhelyben tartott ülésében felbontatván; a beérkezett 29 érvényes szavazat közül esett: Dókus László egyházmegyei világi tanácsbíróra 27 szavazat, Dókus Gyula egyházmegyei tanácsbíróra 1 szavazat, Thuránszky Tihamér egyházmegyei tanácsbíróra szintén 1 szavazat, ekképen Dókus László úr Ő Nagysága az egyházmegye gyülekezeteinek szavazat-többsége által, egyházmegyei gondnokká választatott.

3. Dókus Gyula legidősebb tanácsbíró, h. egyházmegyei gondnok felkéri Kozma Antal legidősebb papi t. bíró, Hubay Bertalan b.-ujlaki lelkes és Nemes Sándor gálszécsi főgondnokot, mint küldöttséget, hogy Dókus Lászlót hívják meg, ki

is a küldöttséggel megjelenvén, az Urasztalához állt, szemben az esperessel, a tisztikar pedig körülállotta az Urasztalát. Most, a gondnok a papi főjegyző előolvasása mellett a hivatali esküt letette, ennek megtörténte után az esperes a hivatali pecsétet a gondnoknak átadta, hivatalába beiktatottnak nyilvánította, a következő beszédet mondván :

Nagyságos Gondnok Úr!

Nemcsak hivatalos állásomnál fogva, de szívem sugallatából is igaz örömmel és tisztelettel üdvözlöm Nagyságodat egyházmegyénk gondnoki állásában! Igaz örömmel üdvözlöm Nagyságodat, mert Nagyságodnak egyházi közéletünk különféle téerein tett eddigi eredményes működése, nemes szíve és fenkölt gondolkozása záloga és biztosítéka újabb s magasabb állásában való üdvös munkálkodásának! . . . S amidőn a gondnoki pecsétet mint hivatalos állásának jelvényét ezennel átadom Nagyságodnak, — egyszersmind imádkozom a Nagykegyelmű Istenhez, áldja meg Nagyságodat lelki-testi erővel, hogy díszes hivatalát egyházmegyénknek, anyaszentegyházunknak és szeretett hazánknak javára sokáig viselhesse.

Ezzel Nagyságodat gondnoki hivatalába beiktatottnak nyilvánítom s beköszönő beszédének elmondására felkérem! . . .

4. E beszéd elhangozván, az egyházmegyei gondnok, az Urasztala előtt állván, elmondotta gyakori helyeslésektől s éljenzésektől kísért beköszöntő beszédét, mely szószerint a következő :

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Őszinte hálával eltelt szívből köszönöm a felsőzempléni ref. egyházmegye egyházainak azon kitüntető bizalmát, hogy engem az egyházmegyei díszes gondnoki székbe ültetni kegyes volt.

Teljes tudatában vagyok annak, hogy e kitüntető bizalomra az egyházmegye kebelében közel husz évet kitevő működésem alatt magamat érdemessé még nem tettem s e megtiszteltetést egyrészt annak köszönhetem, hogy egy oly családhoz tartozom, melynek

tagjai régóta igaz kálvinista vallásossággal igyekeztek református egyházunk felvirágoztatása érdekében önzetlenül munkálkodni. A nagytiszteletű egyházmegyéhez tartozó egyházak bizonyára azon hitben voltak, miszerint bennem is őseimtől öröklött ugyanazon buzgalom és vallásosság forrása buzog; másrészt pedig annak, mert egyházmegyénk szolgálatában hosszú idő óta álló, s a gondnoki állásra minden tekintetben érdemes, mindannyiunk által nagyra becsült egyének a megtiszteltetést magoktól elhárították és azt kívánták, hogy fiatalabb erő álljon az egyházmegye kormányrud-jához.

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Ha elgondolom, hogy a felsőzempléni egyházmegyei gondnoki állást csak az elmúlt évtizedekben is oly férfiak töltötték be, kiknek működése nemcsak a mi szűkebb körünkben, hanem az egész magyar protestáns társadalomban is közismert volt s a kik úgy tudásuk, mint mély vallásosságukkal és fáradhatatlan munkás-ságukkal egyházmegyénknek csak tiszteletet és elismerést vivtak ki: nagy foku elfogódottság vesz erőt szívemen s önkéntelenül azon kérdést kell magamnak feltennem: vajjon a gondnoki állást szabad-e szerénytelenség nélkül elfogadnom?

Tudva az előbb említett körülményeket, ismerve szerény tehetségemet és tudatával sokoldalú más elfoglaltságomnak, arra kellene kérnem a nagytiszteletű egyházmegyei közgyűlést, hogy a gondnoki állást ruházza más, érdemesebbre. Ha azonban ezt még sem teszem s az egyházmegyei gondnoki állást köszönettel elfogadom, oka abban rejlik, mert már gyermek koromban belém oltották az egyházam iránti ragaszkodást és azon kötelesség érzetét, hogy minden időben és minden módon igyekezzem egyházamat s általa Krisztus országát legjobb tehetségemmel és vallásos buzgalommal szolgálni.

Általános szokásban van, hogy az egyházmegyei gondnokok, beiktatásuk alkalmával, jövődő működésüket körvonalozzák.

Nem lévén szokásom a sok beszéd, mert a közügyek szolgálatában eltöltött egész idő alatt a kevés szó s inkább a tett embere voltam, azért csak néhány szóban kívánom azt összefoglalni:

Követni fogom azt az utat, a melyet elődeim kijelöltek s a melyen ők jártak.

Krisztus urunkban vetett őszinte hittel, egyházam iránti törhetlen s megalkuvást nem ismerő ragaszkodással, komoly, férfias

megfontolással egyházmegyénknek, az ahoz tartozó egyházaknak s az egyházakat alkotó egyházlagoknak úgy szellemi, mint anyagi jólétét munkálni s református egyházunk nagygyá és hatalmassá tételében közreműködni.

Ily hittel biztosítva önöket, hogy egyházi törvényeinkben megállapított hatáskörömben állásom jelképeül imént átvett hivatalos pecsétet csakis egyházmegyém érdekében fogom használni, kérem mindnyájuk hathatós támogatását s nagybecsü jóindulatát.

5. Befejezven beköszöntő beszédjét az egyházmegyei gondnok, az Urasztala körül álló tisztikarral kezét fogott, az esperes pedig felhívta a papi főjegyzőt az üdvözlő beszéd megtartására, mely szóról szóra a következőleg hangzik :

Nagyságos Egyházmegyei Gondnok Úr!

Nagyiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Azon ünnepélyes és felemelő actus után, melynek kapcsán Önagyságát a felsőzempléni ref. egyházmegye gondnoki székébe beiktattuk: most már nem volna egyéb hátra, csak hogy munkálkodásunkat bölcs vezérlete alatt megkezdjük. De mielőtt tovább mennénk, engedje meg a Nagyt. Egyházmegyei Közgyűlés, hogy hivatalos állásomból kifolyólag is, de még inkább szívem ösztönzésére, ennek az imént hallott tartalmas és lelkes programnak hatása alatt, egynéhány szót kívánok ejteni.

Én azt az egész jelenetet, mely az előbb szemeink előtt lefolyt, egy frigykötéshez szeretném hasonlítani. Mert mikép a vőlegény megesküszik az oltár előtt, hogy szerelmese iránt mindhalálíg hűséggel fog viseltetni: épenúgy Nagyságod is, itt a templomban, az Urasztala és Isten szent színe előtt állva, arra esküdött meg, atekintetben tett erős fogadást, hogy szerelmének eme tárgyához, a felső-zempléni egyházmegyéhez mindétig hű leend s azt díszes gondnoki állásából kifolyólag, teljes ereje szerint ápolni, fejleszteni s ha a szükség úgy kívánná, védelmezni fogja. Engedje meg azért Nagyságod, hogy hűségének és szeretetének eme szép s szívünket s lelkünket egészen foglyúl ejtő nyilatkozata után én is nyilatkozzam; nyilatkozzam az egyházmegyei tisztí, lelkészi, tanítói, gondnoki kar, a presbitériumok és azon 15 ezer lélek nevében, akik az egyházmegyét alkotják. Azt hiszem, így lesz ez valódi frigykötés.

Mi ugyan eme bizodal munknak és szeretetiünknek már előbb

is bizonyosságát adtuk; bizonyosságát adtuk ennek már akkor, midőn előbbi kiváló, nagynevű gondnokunk, szeretett testvérbátyja elávoztával s magasabb állásba jutásával Nagyságodat kívántuk a díszes egyházmegyei gondnoki székbe emelni. Mert jóllehet, világi tisztviselői karunk akármely tagját méltónak tartottuk volna e szép méltóság viselésére: de mégis a Nagyságod személyében állapodtuk meg, mert egyfelől az a tudat vezérlett bennünket, hogy annak, aki, mint Nagyságod, kora ifjúságától itt fáradozik közöttünk, előbb mint al-, majd mint főjegyzője, s végül tanácsbírája az egyházmegyének: annak — mondom — ez a kitüntetés nagyon is megérdemelt jutalom lesz; hiszen mi hű embereinknek más jutalmat nem is adhatunk a kitüntetésnél; másfelől az a reménység táplált mindnyájunkat, hogy aki eddigi állásaiban bölcsességének, hűségének, szeretetének már is számos jelét mutatta, az e megnyílt pályán, e szélesebb mezőn jeles tulajdonságainak még több bizonyosságát fogja szolgáltatni s működése egyházmegyénknek csak hasznára és dicsőségére leend s e bizodalmonkat növelte az a tudat, hogy Nagyságod egy olyan családból származik, melynek úgy porladó ősei, mint jelenleg élő tagjai — az anyaszentegyházunk iránti mélységes szeretetökről voltak híresek és híresek ma is. Hiszen e templom minden köve őseinek buzgalmáról beszél; hiszen boldogult édesatyja lángbetűikkel irta be nevét ennek a sátoraljaujhelyi ref. egyháznak a történetébe; hiszen két testvérbátyja a legmagasabb állásokat töltik be anyaszentegyházunkban.

Úgy gondolkoztunk azért, mondom, hogy ily hatalmas s a hagyományos prot. szellemből táplálkozó fának ez a harmadik ága, mely mostanáig is sudar fejlődést mutat, a szabadabb térben méginkább kifejlődik s egész teljességében fog kibontakozni előttünk és számunkra. Ez indított hát bennünket, hogy Nagyságodat a gondnoki székbe emeljük. És most boldogoknak érezzük magunkat, hogy kölcsönös hűségünket meg is pecsételhetjük. Megpecsételhetjük itt a templomban, ahova Nagyságodat annyi édes emlék köti, itt, ahol részesült a keresztségben, itt, ahol hitéről vallást tett, mint gyermek, a konfirmációban; itt, ahol először élt az Urnak szent vacsorájával.

Ime, Nagyságos Gondnok Úr! Itt, ahol magához ölelte mint a gyermek a Krisztust, ez a Krisztusi lélek arra képesítette most, hogy mint férfiú magához öleljen ezeket és ezeket, akik egyházmegyét alkotnak. Nem hiszem, mélyen tisztelt Közönség, hogy volna közöttünk olyan, akinek szívét ez a felséges történet, az a történet,

hogy mely csodálatosan nőnek a mi világi embereink, hogy mely szépen fejlenek parányi mustármagból terebélyes fákká, — egész mélyéig meg ne hatná!

És nem hiszem, hogyha Nagyságod is elgondolkozik ezen s ha elgondolja, hogy egykor itt állott a völgyben mint kicsiny plánta s most ott áll a bérctetőn, mint viharokkal dacolni kész fenyő, meg ne indúlna és így ne szólana: bizony az Úr cselekedte ezt én velem és hozzá ne tenné: — végignézve a messze terülő pályát s a rámért szép, de terhes feladatokat, — ha az Úr eddig segített bizonytalnabb is erőt ad nagy feladatom végzésére.

Mert mit haboznám kimondani, Nagys. Gondnok Úr, hogy ez a mi irántunk érzett szeretete, hűsége s letett esküje nagy, óh nagy áldozatot kíván Nagyságodtól. Az a pálya, melyre lépni méltóztatott, nagyon felséges, de felette terhes is.

Felséges ez a pálya, az egyházmegyei gondnoki állás annál a viszonynál fogva, melyben egy ily egyházmegye áll az egyetemes hazai ref. egyházhoz és a hazához. Hiszen, mikép a testnek a legkisebb atomja is szoros kapcsolatban van az organizmussal: úgy kapcsolódik bele egyházmegyénk az egyetemes ref. egyház és hazánk nagy organizmusába, összes érdekeibe.

Megtartani ez egyházmegyének minden tagját az ősi protestáns szellemben; megtartani jó kálvinistának és jó magyaroknak. Megtartani oly kálvinistáknak, akik boldogan tesznek bizonyosságot hitükről s így szólnak: „Minket sem élet“ stb. és megtartani oly magyaroknak, a kiknek nemcsak ajkán él a szó: „a haza minden előtt“, de erről karukkal, szívökkel, agyukkal is készek bizonyosságot szolgáltatni; megtartani őket oly ref. magyaroknak, a kik a hagyományokat tisztelik, de a modern fejlődés előtt is megnyitják szívöket, és a kik a tudományt a hittel össze tudják egyeztetni: ez az a szép és felséges, de egyúttal terhes feladat is.

Ha elgondoljuk, hogy egyházmegyénk milyen csekély számú tagokból áll a többi népes felekezetekhez képest, hogy milyen szegény azok gazdagságához mérve, s ha mindezekhez hozzá gondoljuk, hogy a felekezetközi helyzet, minden igaz magyar nagy szomorúságára, a legnagyobb mértékben ki van élesítve s e mellett a keresztyénséget, így minden egyházat, sőt a tiszta erkölcsiséget a materializmus, a hazafias felfogást az internationalizmus ostromolják; — hogy ne volna ilyen helyzetben terhes, sulyos a Nagyságod feladata?!

De én teljesen meg vagyok győződve arról, hogy, bármily

sulyos, bármily felelősségteljes ez a feladat, Nagyságodnak sikerülni fog azt a legnagyobb mértékben megoldani. Sikerülni fog azért, mert a ki eddigi pályáját is eme kettős jelszó alatt „imádkozzál és dolgozzál“, s aki mostani állását is Isten segítségével hívásával, munkakészséggel kezdette meg: azt az Isten meg fogja segíteni! Meg fogja segíteni olyképen, hogy jeles tulajdonságai innen e magas polcra még messzebb fognak látszani; meglátشانak minden kicsi térségben, lelkének sugaraival bevilágítanak minden szívbe és ébresztő, buzdító, gyújtó hatással lesznek ezrekre és ezrekre, s egyszer csak, rövid időn, észreveszi Nagyságod, hogy egy tábor áll körülte, a mely e magasztos elve követésében hűen támogatja.

Ns. Gondnok Úr! De mit beszélek én? Hogy ez a tábor csak ezután nőne? Ez a tábor már most itt van! Ez a tábor esküszereit nyilatkozatot tesz arról, hogy nemes példájának vonzó, ébresztő, hatása elől szívét soha nem fogja elzárni s kész együtt munkálni Nagyságoddal minden nemes és szent ügyet s együtt küzdeni minden gonosz ellen s a Nagyságod hűségét, bizalmát, szeretetét, hasonló hűséggel, szeretettel és bizalommal fogja jutalmazni s édesíteni.

Igy — hisszük, — hogy e szeretetből folyó, e közös és vállalt munkákon rajta is lesz Istennek áldása.

Áldja is meg az isteni gondviselés Nagyságodat testi, szellemi erővel, bölcs elmével, meleg szívvel; áldja meg anyaszentegyházunknak, édes hazánkunk hasznára, dicsőségére, hogy kormányzásának idejét boldog és kedves esztendeink közé számíthatjuk. Ugy legyen! Ámen.

6. Midőn mindezek megtörténtek: az egyházmegyei közönség a templomból az egyházi tanácssterembe vonult, a hol megalakulás után az egyházmegyei gondnok pár szóval üdvözlővén a közgyűlési tagokat és a megjelent közönséget, a közgyűlést megnyitotta.

7. Esperes előterjeszti, hogy a főt. egyházkerületre felterjesztés küldendő arról, hogy a Dókus Ernő volt egyházmegyei gondnok, egyházkerületi főgondnokká történt megválasztásával megüresedett gondnoki állásra, a múlt év őszén Bánócon tartott egyházmegyei közgyűlés jegyzőkönyvének 68. pontja értelmében, nov. 1. határidővel szavazás rendeltetett el; a szavazatok kellő időben beadattak az esperesi hivatal-

hoz. A szavazatbontó bizottságnak 1910. november 15-én, Sátoraljauhelyen felvett jegyzőkönyve szerint a 29 egyház részéről beérkezett 29 szavazat közül 27 Dókus László világi tanácsbíróra, 1 szavazat Dókus Gyula és 1 szavazat Thuránszky Tihamér világi tanácsbírákra esett. És hogy a ma, május hó 2-án Sátoraljauhelyen tartott tavaszi rendes közgyűlésünkben Dókus László megválasztott egyházmegyei gondnok, a főt. egyházkerület idevonatkozó szabályrendeletének figyelemben tartásával, a közgyűlés színe előtt, a sátoraljauhelyi ref. egyház templomában a hivatali esküt letette s egyházmegyei gondnoki állásába, székfoglaló beszéd tartásával, ünnepélyesen, s a közgyűlés minden tagjának jövő működése iránt támasztott reménységével és bizodalmaival, — be is iktattatott.

Dókus Lászlónak a f.-zempléni ref. egyházmegye gondnokává való választásáról s a mai napon állásába történt ünnepélyes beiktatásáról szóló emez előterjesztés a főt. egyházkerületi közgyűlésnek ezennel bejelentetik.

8. Tudja Mihály papi tanácsbíró indítványozza, hogy az esperesnek a mai napon a templomban elhangzott szép imája, Dókus László egyházmegyei gondnok tartalmas és lelkes székfoglaló beszéde, s Péter Mihály papi főjegyző felemelő üdvözlő beszéde egész terjedelmében jegyzőkönyvbe foglaltassék.

Az indítványt a közgyűlés örömmel magáévá teszi s a főjegyzőt megbizzza, hogy az indítvány értelmében járjon el.

9. Ezután az esperes olvasta fel esperesi jelentését, mely egyházmegyénk egy évi életét hű és gondos képben tünteti vissza, a mint alább egész terjedelmében következik:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Mielőtt a mulandóság felé siető és változatos eseményekben gazdag egyházi évről részletes esperesi jelentésemet előterjeszteném, az első szó, amely ajkaimra jő, a hálaadás szava, ami Istenünk, örökké gondos jó Atyánk

iránt, mert elmondhatjuk, hogy: „Mindeddig segítséggel volt nekünk az Ur!“ (I. Sám. 7. 12.)

A másik szó pedig az üdvözlés szava, elsősorban ez időszertint elnöktársamhoz s a nagyszámban megjelent gyűlési tagokhoz s érdeklődő közönséghez kapcsolatban, Isten áldását és segedelmét kérő imádsággal, mostani munkálkodásunkban!

Továbbiakra nézve, midőn egyházi törvényeink szerint részletes esperesi jelentésemet megteszem, ha e háttármesgyéről visszatekintek a felettünk lezajlott eseményekre, elmondhatjuk, volt elég részünk derült és borulatos napokban, örömben, gyászban és vigasztalásban.

Örömteljes eseménynek számíthatjuk elsősorban azt, hogy mult év augusztus hó 18-án, dicsőségesen uralkodó királyunk, I. Ferenc József Ő Felsége, munkás életének 80-ik évfordulóját önnepeltük s ünnepelte az egész monarchia, sőt az egész művelt világ! Kérjünk áldást most is felséges királyunkra, hogy őt jóságos Istenünk! — hazánk javára tartós egészségben s erőben sokáig éltesse!

De mikép a természetben, a napsugár után borulatos felhők jönnek, akként bocsátott reánk a világ sorsát bölcsen intéző isteni gondviselés szomorú gyászt is, elszólítván e földi hazából egyházkerületünk két első őrszemét, t. i. Br. Vay Béla egyházkerületi főgondnokot és Dr. Kun Bertalan püspökünket!

Br. Vay Béla, egyházkerületünk volt főgondnoka, mult évi augusztus hó 17-én hunyta le szemeit az örök álmra!

Hogy ki volt ő s mit tett 1894. év óta egyházkerületünk egyik legelső örállomásán?! Azt láttuk, tudjuk mindnyájan!

Világi főuraink s a br. Vay-család fájának azon egyik legnemesebb alakjai közzé tartozott, aki örök időkre fénylő s tettekben nyilvánuló példaadással a rajongásig szerette kálvinista egyházunkat, épen így szerette a magyar hazai földet s kedvelte a tudományokat s mindhalálíg rendíthetetlen harciosa volt, a nemzeti és lelkiismereti szabadságnak s mintaképe a kötelelességteljesítésnek, Isten- és emberszeretetnek!

Sírja felett elmondhatjuk: „Boldogok a halottak, kik

az Urban halnak meg, mert az ő jócselekedeteiknek jutalma követi őket!“ Jócselekedeteinek jutalma az utódok lelkében élő hálás emlékezet; minden időben áldó tisztelettel örzi munkás életét!

Református egyházunknak, másik nagy halottja — Dr. Kun Bertalan püspökünk volt, aki múlt évi szept. hó 28-án költözött el a földről a minden élők útján!

Majdnem 94 évet élt s ebből 68 éven át volt mint lelkipásztor, 44 éven át egyházkerületünk püspöke s 26 éven át egyetemes konventünknek és zsinatunknak egyházi elnöke! Különös lelki-testi kiválósággal megáldott igazi próféta-lélek volt! Az Ur rendelte őt nekünk, miként Áront az izraelitáknak, aki 94 év terhével is Istenben hívő és bízó lélekkel, mindhalálig, csüggedés nélkül teljesítette magas állásával járó kötelességeit! Humánus, emberszerető szívével fogva — s mindenkit lekötölező nyájasságánál s egyéb kimagasló tulajdonainál fogva, nemcsak a tiszáninnyi ref. egyházkerületünknek volt tiszteletben tartott feje, hanem az egész magyar hazának dísze és koronája!

Áldott legyen az Isten, aki őt nekünk adta, mi pedig halálával őrizzük meg emlékezetét.

Mulasztást követnék el, ha meg nem emlékezném Dr. Eröss Lajosnak, a tiszántúli egyházkerület nagynevű püspökének, ez évi március hó 25-én történt gyászos és váratlan elhunytáról. A megboldogult püspök oszlopos férfia volt az egész magyarországi ref. egyházunknak; elhunytja alkalmából egyházmegyénk nevében, részvétlirtot intéztem a helyettes püspökhöz.

Ezek után, Ntű egyházmegyei közgyűlés, egyházmegyénk halottainak sírhalmára is tegyük le, a kegyeletes emlékezés cipruslombját!

Egyik halottja egyházmegyénknek Dr. Eperjesy Lajos egyházmegyei másodügyész, aki életének 39-ik évében, 1910. ápril. hó 29-én hunyt el Nagymihályon! Egyházmegyénknek 1907. szept. 10-étől volt volt ügyésze s ezen rövid idő alatt is buzgalommal teljesítette a reá bízottakat! Az erőteljesnek látszó férfit nagy hirtelenséggel támadta meg a halálos kór, míg végre a megváltó halál véget vetett szenvedéseinek! A gálszécsi temető kertben

nyugodja most siri álmát. Áldás és béke lengjen porai felett!

Temetésén személyesen róttam le a gyászoló családnak részvételem!

Másik halottja egyházmegyénknek Mizsák Péter gálszécsi nyugalmazott ref. kántor-tanító. Ez évi febr. hó 16-án 69 éves korában húnyt el a megboldogult! A régi iskolamesterek fajtájából való, máskülönben puritán, becsületes lelkü, erős kálvinista jellemü férfi volt. 36 évig volt egyhuzamban Gálszécsen tanító! Érdemcül írható fel, hogy az ő búzgólkodása folytán hozták be Gálszécsen a magyar éneklést s fiatalabb korában tanítói feladatának is nagy sikerrel felelt meg. Nyugdíjba csak régi csekély fizetése alapján felszámított 500 K-val mehelett. Ebből kellett megélnie! Nyugdíjas éveit azért aztán, nem annyira a nyugalom, mint inkább a gondok esztendei voltak! Most már megnyugodott fáradalmai után, legyen siri álma békés és nyugodt!

De ha megemlékeztünk a gyászról, emlékezzünk meg a vigasztaló örömről is, amelyben minket, különösen felsőzempléni ref. egyházmegyét épen kettős mértékben részesített az isteni gondviselés!

Ugyanis egyházkerületünk főgondnoki székébe egyházmegyénknek kimagasló, érdemekkel tündöklő volt gondnoka s tiszteletbeli gondnokunk Méltóságos Dókus Ernő Ur, — miként Dunántúl nagyérdemü Püspöke mondta: — „anyaszentegyházunknak egyik legerősebb oszlopférfia“ — választotta meg! Tanúi s részesei voltunk annak a fényes beiktatási ünnepélynek, mely múlt év október hó 11-én Miskolcon lefolyt, szívünkbe van vésve Öméltóságának akkor elmondott nagyszabásu programbeszéde; egyházmegyénk is lerotta azon időben hódoló tiszteletét; de szívünk sugalja azt, hogy Ő Méltóságát egyházmegyénk zöld asztala mellől ismételten üdvözöljem új állásában s Isten áldását kérem működésére! Ami csekély személyemet illeti, nem tudok elég hálát adni az isteni gondviselésnek, hogy kegyelméből 4 évig lehettem elnök-társa Ő Méltóságának, s ez alkalommal is fogadja Ő Méltósága hálás köszönetemet azon önfeláldozó hű támogatásért, mellyel — Isten segedelme mellett —

annyira megkönnyítette esperesi tisztem teljesítését! Végül üdvözlöm Ö Méltóságát főrendeink közé való legközelebbi beiktatása alkalmából is s e téren való működése is legyen egyházunkra s hazánkra áldásos!

Másik vigasztaló örömünk az volt, hogy egyházkerületünk árván maradt püspöki székébe, egyházmegyénk tiszteletbeli esperese, magyarországi ref. egyházunknak egyik legkipróbáltabb s legérdemesebb harcosa — Főtiszteletű s Méltóságos Fejes István Ur — választatott meg! Múlt év dec. hó 11 én Sárospatakon tartott beiktató ünnepély alkalmával, egyházmegyénk is ott volt a tisztelgők között; kötelességemnek tartom azonban, hogy Ö Méltóságát jelen alkalommal is üdvözljem egyházmegyénk nevében s kérem Istent, hogy tartsa meg sokáig — lelki testi erőit — reá váró nagy feladatok betöltésére.

Nagyfőtiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Ime ilyen lesújtó, de másfelől ilyen felemelő és vigasztaló eseményekben volt részünk Isten kegyelméből a múlt év folyamán! És ha felteszem a kérdést, vajjon ilyen változatos események között is hívek voltunk-e eszményeinkhez, hívek voltunk-e a Krisztus evangéliumához, igyekeztünk-e megfelelni feladatainknak? Nyugodt lélekkel mondhatjuk, hogy semmi olyat nem tettünk, ami miatt szemrehányást tehetnénk magunknak; az önmagához minden időben következetes ultramontanizmus azonban a „Ne temere“ dekretum után „Borromeo encikliká“-val igyekezett a reformátio világtörténeti jelentőségét lekicsinyelni s a felekezeti közti békét megzavarni; legközelebb pedig az „antimodernista eskü“-vel igyekszik az emberi elmét béklyóba verni s a szabad gondolkozásnak gátat vetni! Mi azonban csak haladjunk továbbra is Isten által kijelölt utunkon s lekipásztorok, tanítók s világi papság összeülekezve a szeretetben és munkában, az evangéliom fegyvereivel erősítsük a református öntudatot!

Áttérve most már egyházmegyénk legközelebbi ügyeire, jelentem, hogy egyházlátogatást a következő küldöttségek teljesítettek. Az abarai járásban: Szegő Benő tanácsbíró és Erdélyi András lelkész. A gálszécsi járásban: Virág József tanácsbíró és Hubay Bertalan lelkész. A sátoraljaújhegyi járásban: Péter Mihály és Tomory Pál lelk. egy-

házmegyei jegyzők. A bodzásujlaki járásban: Kozma Antal tanácsbíró és Séra János lelkész.

Az egyházlátogatási jegyzőkönyvek szerint az egyházak:

I. Belélete

következőkben foglalható össze.

Híveink vallás-erkölcsi életében hanyatlás nem tapasztalható s az istenitisztelek — ünnep s vasárnapokon kivétel nélkül — minden egyházban rendesen megtartatott; hétköznapokon az eddigi szokás és szokás-gyakorlat szerinti napokon s a hívek szép számmal s rendesen jártak templomba.

Azon egyházakban, ahol nem kizárólag magyar nyelvű az istenitisztelek, megtartatott az egyházkerület azon rendelkezése, hogy minden 3-ik vasárnap magyar nyelvű volt az istenitisztelek! Ez ügyben mult évben részletes jelentést tettem s azóta semmi változás nincs e tekintetben!

Az uri szentvacsora évenként hatszor, a törvényben előírt kihirdetés és szokásos bünbánati előkészület után szolgáltatott ki s az azzal élők száma megfelelő volt. Kivétel e tekintetben Nagykázmér, ahol évenként csak négyszer kell urvacsorát osztani.

A konfirmációra általában a lelkész urak készítették elő a növendékeket, a leányegyházakban azonban a tanító urak, a lelkész segédlete, illetőleg felügyelete mellett. A konfirmáció ünnepélyes szertartással a templomban történt meg s általában az aratási uri szentvacsorát megelőző vasárnapokon. Sátoraljaujhelyben s Homonnán áldozócsütörtökön volt a konfirmáció s a Homonnához tartozó missioi körben a lelkész megjelenésekor az istentisztelek helyén!

Mindkét nembeli ifjak vasárnap délutánonként való vallásos oktatása csak Kolbásán volt szokásban s azonkívül Tusán Adventtől Pünkösztig ifjusági istentisztelek tartattak!

A házasságkötés kihirdetése s egyházi megáldása mindenik egyházban megtörtént.

Az egyházközség tagjai között szektáriusok nem voltak s nem voltak viszálykodó házasok s törvénytelenül együtt élők sem, át és kitérők azonban igen s mily számban, a statisztikai adatok közt olvasható!

A vasárnapi munkaszünetről szóló egyházi és polgári törvényeket megtartották a hívek. Megtartattak a hazafiui érzelem ébresztésére vonatkozó ünnepélyek, ugyszintén a reformációi emlékűnnep is s ezek iránt is szép érdeklődést tanúsítottak híveink.

Ezekkel szemben azonban némely helyeken hitelveinkbe ütköző szokások, mint halottak estéjén temetők kivilágítása és bucsujárás szokásban volt.

Felekezeti sérelem a mult évben nem fordult elő.

Felekezetnélkülivé 1 lett és pedig Sátoraljaujhelyben.

Az egyházközség szegényeiről csak épen Sátoraljaujhely gondoskodott s Homonnán ker. nőegylet segíti a szegényeket felekezeti különbség nélkül.

Egyebüitt általában a polgári községre hárul e feladat.

A lelkészek a halottakat mindenütt kikisérték a temetőbe s a temetéseken hiveink mindenütt szép számban vettek részt.

Az egyházi éneklés szépitése érdekében Homonnán orgona alapot létesítettek s Kis-Ráskán s Hegyi-ben a lelkész tanította a híveket 4—5 vasárnapon át egyházi énekre.

Egyházi énekkar Deregnnyön s Sátoraljaujhelyben volt, de az énekkar alapszabályai csak Sátoraljaujhelyben vannak megerősítve.

A közművelődés előmozdítására Homonnán felekezeti különbség nélkül ker. nőegylet van; Ladamócon ifjusági egyesület s Lasztócon pedig ifjusági könyvtár. Egyebüitt leginkább községi könyvtárak állanak a közönség rendelkezésére.

Az alkohollal való visszaélés református hiveink között nem tapasztalható. Az illetlen halotti torozások szokásban vannak ugyan, de ezekkel sincs visszaélés.

Hiveink egyházszeretete a mult évben is meghozta az egyház oltárára — a maga kellő áldozatát — a miről

részletes kimutatás az egyházak anyagi viszonyairól szóló részletes kimutatásban van! Itt csak az összesítést s nagyobb adományokat és építkezéseket sorolom fel.

a) *Adományok összege: 3905 kor. 63 fill.*

Be nem számítatva ide az építkezésre tett adományok.

1. Alsómihályi: Urasztalára kenyeret és bort adtak: Szegedi János, Illosvay Zsigmond, Kassay József, Bánn István, Hrabóvszky Mihály, Tóth Mihály.

Iskolai felszerelésre adakoztak: Illosvay Zsigmond 30 kor., Cseh Pál lelkész 10 kor.

Egyház közszükségeire adakozás volt 156 kor. 28 fill.

Tanítói kamarára kivetésből befolyt 136 kor. 76 fill.

Uj lelkészlakra adakoztak: Gróf Eszterházy Móric orsz. gyül. képviselő 200 kor., Berencsy Antal eperjesi posta s. tiszt 10 kor., Takos Sándor állomási pincér 5 kor., özv. Kálniczky Jánosné 20 kor. Ajánlatot tettek: dr. Tüdös István miskolci ref. lelk. 200 kor., Renferr Gusztáv a.-mihályi ág. ev. birtokos 500 kor., Balogh György mátyásházai malomtulajdonos 100 kor., Cseh Pál lelk. 200 kor., Lelkész atyja néhai Cseh István 100 kor.

2. Bánócon: Özv. Kazinczy Arthurné szül. Almássy Viola róm. kath. urnő egész éven át kenyeret és bort adott, az uri szentvacsorához.

Stépán Tihamér málcái földbirtokos 100 kor. adott, az egyház céljaira.

3. Garany: Özv. id. Kovács János 180 kor. értékű urasztali kelyhet vett s a bodzásujlaki egyház részére 140 kor. értékű ezüst kelyhet. Ugyancsak itt özv. gróf Almássy Györgyné szül. Zichy Lenke, csillagkeresztes urhölgy, róm. kath. vallású 40 köből követ, díjmentesen adományozott a templom és tanítóilak építésre.

4. Gálszécsben: Dr. Kun Zoltánné szül. Nemthy Ilona urnő, egy diszes urasztali poharat ajándékozott 60 kor. értékben, Nemes Sándor főgondnok egy urasztali boros kancsót üvegből, ezüst kupakkal 60 kor. értékben. Perselypénz 56 kor. 84 fill.

5. Ladamócon az egyház hivei önkéntes adakozásból:

70 kor. költséggel kijavították a régi urasztali kelyhet s 50 kor. értékű keresztelő edényt vettek.

6. Cselejben néhai Nagy András és néhai Nagy Johanna örökösei, névszerint: Alexi Emilné szül. Benke Erzsébet (Pelejte), Bottka Vilma férjezett Sebök Lajosné (Lasztóc), Czövek Ernő (Lasztóc), Sebök István (Nyiracsád), Sebök Lajos (Lasztóc), Sebök Irma férjezett Koncsol Jánosné (Lasztóc), Sebök Emma férjezett özv. Soltész Mihályné (Lasztóc), Mokcsai Ilona férjezett Erdélyi Jánosné (Pelejte) és Mokcsai István (Pelejte) a cseleji ref. fiókegyház részére örök, elkölthetetlen alapítványul 1000, azaz egyezer koronát, illetve egyezer koronás takarékpénztári könyvet ajándékoztak, azzal a határozott kikötéssel, hogy ennek csak a kamatai használhatók fel a cseleji ref. egyház, illetve templom közszükségleteinek a fedezésére, míg maga a tőke elkölthetetlen.

7. Szürnyegen: Gönczy Zsuzsánna 50 kor. értékű urasztali kancsót.

8. Szöllöskén: Kassay Mária egy urasztali terítőt ajándékozott.

9. Zemplélen: Veress Zsófia egy fehér, Bók Eszter egy tarka abroszt ajándékoztak az urasztalára.

10. Magyarsason az egyházbivei harangra 845 kor. önkéntesen adakoztak. Ezen összeghez Bernáth Gyula és Bernáth Győző urak 100—100 koronával járultak, Dókus Lászlóné urnő pedig a harang felavatása alkalmával, mint keresztanya 50 kor. adományozott.

11. A sátoraljaujhelyi körü egyházlátogatóság az általa tartott istenitisztelek alkalmával begyűlt 6 kor. 40 fill. perselypénzt a lelkészi Kálvineumra fordította.

b) *Építkezések.*

1. Bánócon: 230 kor. költöttek templomtető s ablakok beállítására.

2. Vásárhelyen: 9000 kor. költséggel az iskolát, tanítói lakot 1 méterrel feljebb emelték, új tetővel látták el, azt cink-pléhhel fedték be.

3. Morván a templomot 300 kor. költséggel kívül-belül kijavították s kimeszelték,

4. Csarnahón: az iskola és paplak kisebb javításaira 100 kor. fordítottak.

5. Deregyön: a lelkészlakot 2100 kor. költséggel eternit palával befedték, az iskolánál előszobát építettek, új ablakokat, cserépkályhát állítottak be 1000 kor. költséggel.

6. Gálszécsen: az iskola kisebb javításaira 250 kor. fordítottak.

7. Kisráskán: a paplakot 1760 kor. 87 fill. költségen eternit palával fedték be.

8. Ladamócon: templom, iskola, paplak javítására 4737 kor. költöttek.

9. Lasztocon: templom, iskola, paplak javítására 1240 kor. költöttek.

10. Lasztomérban: új csürt és méhest építettek fából, azt zsindely tetővel látták el, ugyszintén a magtárt is, 2319 kor. 68 fill. költséggel.

11. Imregen: az iskolát 7600 kor. értékben kőből és cseréptetővel újonnan építették s az építkezésnél a hivek 1000 kor. értékű fuvar és egyéb kézi munkát teljesítettek.

12. Málcán: templom és iskola javításra 440 kor. költöttek.

13. Nagyráskán: kisebb javításra 30 kor. fordítottak.

14. Nagytornyán: egészen új paplakot 10,000 kor. költséggel építettek.

15. Kistoronyán: iskolai melléképületek megjavítására 570 kor. 30 fill. költöttek s azon felül a nagytornyai paplak építésére, a múlt évben 300 kor. fizettek.

16. Sátorajauhelyben: temetőkerítésre 2008 kor. 25 fill. fordítottak.

17. Zemplénben: tanítói lakot s iskolát újonnan építették 5300 kor. költséggel.

18. Hórban: kőből s cseréptetővel 11,700 kor. költséggel iskolát építettek.

Összes építkezések értéke 62026 kor. 86 fill.

Új építkezést jelentettek be: Garany templom, iskola s tanítóilak javítás 38,000 kor. költséggel. Alsómihályi

10,000 kor. költséggel paplak építést. Nagybáriban új tanítói lakot akarnak építeni. Kolbásán egyházi melléképületeket.

II. Az egyházközség közléte, szervezete és vagyona a következőkben foglalható össze.

A presbytérium mindenütt szabályszerűen van szervezve. A presbytérium és közgyűlés határozatai, a törvény követelményeinek megfelelőleg jegyzőkönyveztettek. A hozott határozatok fogantatosítottak. Az egyházlátogatóság jelentése szerint a jegyzőkönyvek mindenütt be vannak kötve.

A presbyterek a gyűlésekre szabályszerűen hivatnak meg, azokon megjelennek s a törvényben előirt köteleességeket teljesítik s a nép előtt jó példával előjárva, a lelkészt minden igaz és fontos ügy keresztül vitelében támogatják.

Két kulcsos láda volt: Abara, Vásárhely, B.-ujlak, Garany, Hardicsa, Kazsó, Homonna, Kisazar, Kolbása, N.-Bári, K.-Bári, Ladamóc, Lasztomér, Legenye, M.-lzsép, Cselej, M.-Sas, Imreg, Szürnyeg, N.-Toronya, Sátoralja-ujhely, Szöllöske, B.-Szerdahely, Borsi, Tusa, Zemplén egyházakban.

Egy kulcsos láda volt: Bánóc, Morva, Deregnö, Gálszécs, Szalók, K.-Ráska, Hegyi, Lasztóc, N.-Kázmér, Málcza, Miglész, N.-Ráska, K.-Toronya. Gercselyben láda nincs, hanem a gondnok magánál tartja az egyházi pénztárt. Csarnahón egy egyházi szekrény van s ebben tartatik az egyházi pénztár.

Pecsét mindenütt van! csak épen Borsiban, Hegyiben s Nagykázméren s Kistoronyán nincs!

A ládák általában véve a lelkészlakon tartatnak; csak preorans helyeken a tanítói lakon s Borsiban, B.-Szerdahelyen s K.-Toronyán a gondnoknál, Szalókon, Hardicsán, Nagyráskán s Cselejben a templomban!

Pecsétek általában a lelkésznél vannak!

A parokhiális könyvtárt illető könyvek be vannak vezetve a törzskönyvbe, csak N.-Toronyán nem, ahol törzskönyv még mai napig sincs!

A püspöki s esperesi körlevelek, rendeletek tárában mindenütt be vannak vezetve, Kistráskán — azonban csak 1910. augusztustól.

Az adókönyvek megvizsgálatván, rendben találtattak!

Jelentés szerint lelkészek posta s iktatókönyvet, mindenütt vezettek!

Az egyházközség régi, értékes anyakönyvei, gondnoki számadásai, alapító levelei, fontos okiratairól, régi becses szent edényeiről és ingóságairól leltár van s az gondoztatik.

A törvény szerint követelt vagyonleltár N.-Toronya, K.-Tornya és Tusa kivételével mindenütt meg volt, s aszükségszerinti kiigazítás átvezettetett; N.-Toronya, K.-Toronya, Tusa egyházak vagyonleltára, egyházi adóteher csökkentésből kifolyólag a konventnél van s ez leszámolás végett onnan kikérendő!

A változás alá nem eső s évenként feltétlenül fedezendő szükségletekről is megvolt a megerősített rovatos kimutatás!

Az egyházközség számadásai az esperesi hivatalhoz számvevőségi vizsgálat céljából beküldettek! S fenti helyek kivételével a költségvetések is bemutatattak s megerősítettek.

Az egyházi épületek tűzkár ellen mindenütt kellő értékben voltak biztosítva!

A múlt évben rossz karban kimutatott épületek közül felépítették, megjavították, ez idén fogják, vagy még most is rossz karban vannak a következő helyeken:

1. Alsómihályiban paplak ez idén fog felépíteni.

2. Vásárhelyen iskolai s tanítói lak megjavított. Templomtető azonban javítandó!

3. Csarnahón tanítói lak javítandó s bővítendő s a többi egyházi épületek is javításra szorúlnak.

4. Kisztén templom javítandó.

5. Kazsón lelkészlak rossz állapotban van, újra építendő.

6. Nagybáriban tanítói lak újra építendő, ez idén akarják megcsinálni.

7. Kolbásán lelkészi melléképületek rosszak, ez idén akarják őket újra építeni.

8. Lasztócon parókhia megjavított.

9. Nagykázmérban az egyházi épületek rozszant s elhagyott állapotban vannak.

10. Magyariszépen istállót s magtárt akarnak építeni.

11. Nagytoronyán az új lelkészlak felépült.

12. Kistoronyán tanítói melléképületek megjavítottak.

13. Zemplénben új tanítóilak s iskola épült.

14. Kisazaron a lelkészlak egyik fala meghasadozott.

15. Tussán a parókhia tetőzetjavítást kíván. Iskolai épületet újonnan kell emelni! Az iskolában 2 tanerőre van szükség!

Ahol az egyházközségnek földbirtoka van, az bérkezelés mellett jövedelmez. A szőlőföldek pedig házi kezeléssel kezeltetnek. A jövedelem pedig rendesen befolyt az egyházi pénztárba.

Az egyházközség összes ingatlanai az egyház nevének állanak és a telekkönyv mindenütt rendben van! De a tanítói ingatlan: Csarnahón, Kistráskán, Lasztoméron s Tussán még most sincs az egyház nevének.

A belhivatalnokok fizetése általában véve rendesen befolyt s a köteles szolgálmányokat is teljesítették a hívek; a fizetés szedés azonban még nem mindenütt egyházi törvényeink szerint történik, mert sok helyütt még maguk a belhivatalnokok szedik a fizetést. Ahol hátrálék maradt, presbiterium annak behajtására a kellő lépéseket megtette! Egyházi adókönyvecske csak Nagytoronyán, Kistoronyán és Sátoraljaujhelyben volt.

Az egyházközségek tökepénzei és alapítványai, takarékpénztárakbau, egyházkerületi kezelésben, egyeseknél váltókon, avagy kötvényeken presbiterium s egyesek jóttálása mellett s zálogjogi bekebelezéssel vannak elhelyezve s biztosítva!

Abarán és Kistráskán, ahol magtári töke van, a kamat rendesen befolyt.

Az egyházak adóssága, domesztikai tökesegélyből, kerületi, takarékpénztári törlesztés- saját tökéjéből, magánosoktól s egyházmegyei pénztári kölcsönökből áll. A kamatláb 6—8 százalék.

A fizetések kevés kivétellel, a lelkész és gondnok utalványozására történnek!

Pénztárvizsgálatot tartott az egyházlátogatóság s az eredmény felmutattatott!

Adók, illeték-egyenértékek s tanítói nyugdíjkifizetéséről s a fentálló hátralékról az anya-egyházak anyagi kimutatása nyújt kellő tájékoztatást. Lelkészi nyugdíjintézeti járulékok, közalap kiadások, s özvegy-árvatári köteles tartozások, egyházmegye, kerület és főiskolák megajánlott vagy kivett összegek úgy az egyház, mint hivatalnokok részéről kifizettettek!

Az 1909. s 1910-ik évben több egyházat soroltam elő, melyek az országos közalaphól tökéletesen egyszer s mindenkorra segélyt kaptak, ezáltal az azóta tudomásomra jutott egyházakat alábbiakban nevezem meg:

a) Egyszer s mindenkorra segélyt kaptak:

1. Legenye	---	---	---	---	---	600.—	kor.
2. N.-Toronya	---	---	---	---	---	600.—	„
3. Szöllöske	---	---	---	---	---	(?)	

b) Tökéletesen segélyt kaptak:

1. Homonna	---	---	---	---	---	2000.—	„
2. Kisrácsa	---	---	---	---	---	3000.—	„
3. Magyarizsép	---	---	---	---	---	2000.—	„

c) Ref. egyetemes adóalaphól az 1909. s 1910. évben kimutatottakon segélyt nyertek:

1. Ladamóc	---	---	---	---	---	1406.01	„
ebből ideiglenes segély	---	---	---	---	---	451.60	„
2. Szöllöske	---	---	---	---	---	1048.30	kor.

Egyházaink közül még 1908-ik évről, a templom-építéshöz kifolyólag Gercsely állott vállalkozójával perben, de úgy az első, mint a felebbezési fokon megnyerte perét! A legenyei ref. egyház — a legenyei róm. kath. egyházzal egy ut miatt, perét elvesztette,

A gyülekezetek kebelében a fejlődésre szükséges béke s egyetértés mindenütt megvolt!

III. Az egyházmegye iskolaügye következőkben összegezzhető:

Az iskolaköteles gyermekeket mindenütt okleveles tanítók tanították s a növendékek rendszeren látogatták az iskolát!

Az iskola felszerelése általában törvényes, azonban Csarnahón, Szalókon és Szöllöskén semmi felszerelés nincsen!

Tanítói könyvtár nincs: 1. Morva, 2. Garany, 3. Csarnahó, 4. Szalók, 5. Gálszécs, 6. Kisazar. 7. Nagybári, 8. Kolbása, 9. Ladamóc, 10. Magyarizsép, 11. Magyarsas, 12. Imreg, 13. Szürnyeg, 14. Málca, 15. Nagytoronya, 16. Kistoronya, 17. Szöllöske egyházakban.

Az iskola jellegét feltüntető külső felirat még nincs meg a: nagybárii és szürnyegi iskolákban!

Tanterem nem törvényszerű Tusán, Hardicsán és Lasztómérban nem elég tágas.

A lelkész és iskolaszék tagjai az iskolát meglátogatták s látogatásaikat bevezették a naplókba!

Olyan felvételi, előmeneteli és mulasztási naplót használtak a tanítók, melyek a Vallás- és Közokt. miniszter által megállapított összes rovatokat tartalmazzák s azok rendszeren vezették.

A gyermekek a téli hideg idő kivételével felvezették a templomba!

Állami, községi vagy más felekezeti iskolába járt tanköteleseink vallásoktatásáról gondoskodva volt.

A nem ref. felekezeti jellegű községi iskolába járó s 12 évet betöltött tanulók a helybeli lelkész által az aratási szünetben megkonfirmáltattak.

Az iskolaszéki elnök által aláírt tanrend minden iskolában ki volt függesztve s a tankönyvek kellő időben való beszerzéséről gondoskodott a presbitérium. Gercselyben azonban hittani könyveket a szülők maguk szerezték be.

Ismétlő iskola nem volt: Kistráskán, Lasztócon, Ladamócon gazdasági ismétlő iskola volt. Gálszécsen pedig az ismétlő iskolások az állami iskolába jártak.

Az egyházkerület által készített ismétlő iskolai tan-
könyvet nem használták: Abarán, Csurnahón, Szürnyegen,
Nagyráskán, Nagy és Kistoronyán és Szöllöskén.

Az iskolamulasztók a polgári hatósághoz általában
véve kellő eredménnyel terjesztettek be.

Faiskola van: N.-Toronyán s községi faiskola: Lada-
mócon, Magyarizsépen s Málcán. A fanemesítést tanulták:
Morván, Ladamócon, Lasztomérban, Nagyráskán s Nagy-
toronyán.

Háziipart tanultak: Nagyráskán és pedig kosár- és
raffia fonást. Nagytoronyán pedig slőjd munkát.

A Néptanítók Lapját mindenütt megőrizték!

Az egyházhatóságnak iskolai ügyben hozott határo-
zatai végrehajtásáról külön s a vonatkozó határozatra való
előterjesztésben van jelentés!

IV. Az egyházmegye statisztikai adatai.

1. Lélekszám: 15.908.
2. Született fi: 228, nő: 236, összesen: 464.
3. Meghalt fi: 164, nő: 178, összesen: 342.
4. Házasságot kötött tiszta pár: 89, vegyes pár: 38.
5. Megegyezés volt javunkra: 4, kárunkra 11.
6. Hiterősítést nyert fi: 158, nő: 168, összesen: 326.
7. Áttért hozzánk fi: 5, nő: 1, összesen: 6.
8. Kitért tőlünk fi: 6, nő: 19, összesen: 25,
9. Felekezetnélkülivé lett: 1.

Az egyházi szertartásokat mindenütt s minden alka-
lommal igénybe vették!

V. Segély s egyéb pénzek.

Az esperesi hivatalhoz idáig az alábbi segélypénzek
érkeztek:

I.	1910. évi II. félévi kongrua	---	---	11196.50	K
II.	1911. évi I. félévi „ „	---	---	12388.25	„
III.	Múlt évi orsz. özvegy-árvatári járulék	---	---	4200.—	„
IV.	Kápláni kongrua	---	---	1760.—	K

Ezen segélyeket az illető lelkészeknek, özvegyeknek s árváknak idején pontosan szétküldöttem:

V. a)	Az egyházkerületi pénztári hivataltól régi és új államsegélyt kaptam		
	Főtiszteletű Püspök Ur utján	---	3691.48 K
b)	Baldácsy-alapból	---	809.52 „
c)	Toicsvay Nagy Gedeon alapból	---	200.— „
d)	Szükösi-Hollandi tár	---	240.— „
e)	Szegény lelkészek és tanítók tára	---	20.— „
			<hr/>
			4961.— K
	Ehez hozzáadva a múlt évi államsegély maradvány:	---	258.44 „
			<hr/>
	főösszeg:		5219.44 K.

Ezen összegből a segélyosztó bizottság jegyzőkönyvében van részletes számadás.

VI. Közvetlenül a Főtiszteletű Püspök Ur utján lelkészi javadalom emelésére szolgáló segélyt kaptak:

1.	Tomory Pál magyarizségi lelkész	---	70.— K
2.	Szombathy Antal kolbásai	---	140.— „
3.	Kozma Gedeon szöllöskei	---	140.— „
4.	Kiss Tamás málcai	---	35.— „
5.	Veres Károly ladamóci	---	70.— K.

VII. 1910. évre szóló s már ötödik évi lelkészi könyvtár járulék egyházkerületi pénztárnak befizettetett

---	---	---	290.— K
-----	-----	-----	---------

VIII. Hardicsai ref. emlékűnnepi perselypénz

---	---	---	1.02 „
-----	-----	-----	--------

küldvén hozzáam, azt az egyházmegyei pénztárnak küldtem el.

IX. Egyházmegyénkből Bethlen Gábor körnek

---	---	---	10.60 K
-----	-----	-----	---------

adomány küldetett el; és pedig: Bodzásujlak 1 K, Csarnahó 1 K, Gálszécs 1.30 K, Homonna 2 K, Kolbása 1 K, Ladamóc 1.30 K, Lasztóc 2 K, Legenye 1 K.

X. Tanítók tanítói fizetésöknek 1000 koronáig való kiegészítésére, avagy korpótlékra államsegélyt nyertek a következők :

1. Deák János szalóki tanító 1000 kor.-ig Vallás és Közokt. Miniszternek 1910. évi április 27-ről kelt 14592. sz. a. rende- lével évi --- --- --- --- --- ---	622.—	K
2. Nyitray György lasztoméri tanító 1000 kor.-ig 1810. szeptember 16-án kelt Vallás és Közokt. Miniszternek 91819. szám a. ren- delettel évi --- --- --- --- --- ---	560.—	„
3. Sanyó Sándor málcái tanító 1000 kor.-ig 1910. december 28 án kelt 124772. sz. a. rendelettel évi --- --- --- --- --- ---	632.—	„
4. Kassai József szőlőskei tanító 1000 kor.-ig 1911. január 12-én kelt 124769. sz. a. rendelettel évi --- --- --- --- --- ---	652.—	„
5. Puskás Ferenc kolbásai tanító 1000 kor.-ig 1911. február 16-án kelt 136365. sz. a. rendelettel évi --- --- --- --- --- ---	822.—	„
6. Zsoldos Ferenc n.-ráskai tanító 1911. január 4-én kelt 120707/1910. sz. Vallás és Közokt. Miniszteri rendelettel 1-ső év- ötödös korpótlék fejében --- --- --- ---	200.—	„
7. Frencel József gálszécsi tanító 32204/1911. Miniszteri rendelettel 1000 kor.-ig évi ---	572.—	„
8. Gyarmathy László zempléni tanító 1911. január hó 5-ről kelt 124764/1910. sz. a. rendelettel 1-ső évötödös korpótléket évi	200.—	K.

XI. Az 1908. évi XLVI. t.-c. alapján 1910. évi szept. hó 1-től kezdődőleg tandíj kárpótló államsegélyt kaptak, Vallás és Közokt. Miniszternek 139858/1910. számú lei-rata szerint.

1. Berencsi Endre alsómihályi tanító évi ---	120	K
2. Könyves Kálmán garanyi „ „ ---	184	„
3. Zolnay Gergely imregi „ „ ---	110	„
4. Bottka Gyula kistoronyai „ „ ---	120	„

5. Molnár Béla kolbásai tanító évi	---	---	97 K
6. Kiss Dezső lasztóci	---	---	96 "
7. Kuthy Anna magyarsasi tanítónő évi	---	---	84 "
8. Karakó Ferenc szürnyegi tanító	---	---	168 "
9. Sikolya Albert nagytoronyai	---	---	80 "
10. Gyarmathy László zempléni	---	---	72 "
11. Kassai József szőlőskei	---	---	142 K.

Vallás- és Közoktatásügyi Miniszternek 139857/1910. sz. leirata szerint:

12. László Lajos bánóci tanító évi	---	---	278 K
13. Onodi Zoltán kistráskai	---	---	164 "
14. Nyitray György lasztoméri tanító évi	---	---	173 "
15. Zabari Pál málcai	---	---	60 "
16. Szekeres István morvai	---	---	68 "
17. Zsoldos Ferenc n.-ráskai	---	---	200 "
18. Deák János szalóki	---	---	55 K.

Vallás- és Közoktatásügyi Miniszternek 4237/1910. sz. a. leirata alapján:

19. Jónás Ferenc gálszécsi tanító évi	---	---	115 K
20. Liszkai Bertalan hardicsai	---	---	188 "
21. Varga József kisazari	---	---	100 "
22. Szombathy Béla m.-izsépi	---	---	48 "
23. Könyves Andor miglészi	---	---	88 "
24. Barkász Bertalan tusai	---	---	353 K.

Vallás- és közoktatásügyi Miniszternek 136365/1910. sz. leirata alapján:

25. Puskás Ferenc kolbásai tanító évi	---	---	97 K.
---------------------------------------	-----	-----	-------

Vallás- és közoktatásügyi Miniszternek 89353/1910. sz. leirata szerint:

26. Kun Szabó István deregnyői tanító évi	---	---	463 K.
---	-----	-----	--------

Végül itt jelentem azt is, hogy Váradi Pál volt deregnyői tanító, az e.-m. bíróság által reá rótt 50 K-t befizetvén, azt az e.-m. pénztárnoknak adtam át.

VI. Ünnepeleink.

a) Legenyén múlt évi június hó 26-án volt Dókus Ernőné szül. Ragályi Ilona urnő Öméltósága által adományozott diszes és széphangu orgonának a helybeli s közeli ref. hívek részvétele melletti felavatása. Ez alkalommal a felavató imát én mondtam. A templomban Román Ernő nagytoronyai lelkész úr mondott szép beszédet. Orgonázott Sikolya Antal legényei állami tanító. Templomi ünnepély után főgondnok úr Öméltóságának voltunk szívesen látott vendégei, kinek s kedves nejének ez alkalommal is hálás köszönetemet fejezem ki.

b) Ladamócon múlt évi augusztus hó 28-án volt az 1907. szeptember 24-én leégett, de újra felépített templom felavatása. A felszentelő imát én mondtam. Alkalmi beszédet mondott Péter Mihály s urvacsorát osztott Román Ernő n.-toronyai lelkész.

c) Az 1910. év október hó 16 án volt a hóri ref. új iskola felavatása, nagyszámu közönség jelenlétében s úgy az alkalmi imát, miként az alkalmi beszédet is én mondtam.

d) Magyarorszon 1910. november hó 13-án avattuk fel, a hívek által vett új harangot! Itt is én mondtam felavató imát, Hubay Bertalan b.-ujlaki lelkész prédikált s Szegő Benő zempléni lelkész pedig urvacsorát osztott. Harang keresztanya: Dókus Lászlóné szül. Payzsoss Anna urnő volt.

Ugy Ladamócon, miként Hórban s Magyarorszon a megjelentek az egyháznak voltak szívesen látott vendégei, amiért is mindenik egyháznak e helyen is köszönetem nyilvánítom, ugyszintén mindhárom egyház papnőjének s azok családjának, kik a lezajlott ünnepélykor oly lekötő szíveséget mutattak a vendégek iránt!

VII. Hivatalváltások.

Deák János szalóki tanító 1910. szeptember 1-én hivataláról lemondott, helyére Szabó Imre volt újlétai tanító választatott meg, ki állomását 1911. január 1-én foglalta el.

Rozgonyi János csarnahói tanító eltávozásával, tanítóvá Török Sándor okleveles tanító lett megválasztva.

Sallay Béláné szül. Ignác Ilona 1910. nov. 1-től nyugdíjba lépven, helyére Nagybariba Boga László okl. tanító jött.

Jónás Ferenc gálszécsi ref. tanító állami iskolához neveztetvén ki, helyére Frencl József választatott meg.

Szilágyi István vásárhelyi tanító 1910. október hó 1-től nyugdíjaztatván, új tanítóvá Zalányi György választatott meg.

Hór-i ref. tanítónak Vitus Lajost erősítettem be.

Kisráskai lelkész Horkai Lajos lett, aki állását okt. hó 23-án foglalta el. Ladamóci lelkésszé Bornemissza István volt csarnahói s.-lelkész választatott meg, ki hivatalába 1910. nov. hó 6-án iktattatott be. Bornemissza István távoztával csarnahói s. lelkész Horváth István lett, Berec Antal bánóci s. lelkésznek távoztával pedig előbb Horkay Lajos s majdan Király Péter lett bánóci s.-lelkész. Marton János s.-aljaujhelyi hitoktató lelkész sárospataki theologiai tanárrá választatván meg, helyét Papp József okl. lelkésszel töltötték be, ki állását 1910. nov. 1-én foglalta el.

Hollós János szöllöskei tanító nyugdíjba menvén, helyére Kassai József választatott meg.

VIII. Intézkedések.

Múlt évi tavaszi egyházmegyei gyűlésünk óta iktatókönyvem ügyirati száma 986 s postakönyvem igazolása szerint elküldtem 2038 közönséges s ezenkívül 36 ajánlott levelet és csomagot. S azonkívül különféle ügyekben 23 körlevelet küldöttem széllyel. Végrehajtottam mindazon határozatokat, melyeket az egyházmegyei, vagy egyházkerületi gyűlés rendeletéből végre kellett hajtanom, úgyszintén végrehajtottam a Főtiszteletű Püspök urnak s egyetemes konventnek időközi intézkedéseit. Jelesül: az üresedésben volt egyházmegyei, egyházkerületi tisztviselői állásokra és zsinati rendes s pótképviselői állásokra a szavazást elrendeltem s a szavazatokat összegyűjtve rendeltetési helyökre rendes időben elküldtem.

Bocskai-füzeteket szegény tanulók közötti szétosztásra szétküldözgettem, 12. számú s múlt év június hó 27-ről kelt körlevelem kapcsán minden egyháznak megküldtem a „Vallásegyenlőségi szövetség“ alapszabályait és felhívását fiók szövetség megalakítása végett s kapcsolatban a fiók szövetségek megalakításáról 1910. dec. hó végéig jelentést is kértem! Ily szövetség megalakításáról azonban idáig még jelentést nem kaptam!

1910. év május 30-ról kelt 10. sz. körlevelemben az egyetemes konvent 1910/138. sz. határozata szerint, a ref. egyetemes adóalapból adandó segély iránti kérvényeknek kiszabott határidőig való beadására az egyházakat felhívtam!

1910. 15. sz. szept. 2-ről kelt körlevelemmel intézkedtem az 1907-ik évi XXXVII. t.-c. alapján kiadott 76.000/1907. sz. Vallás és Közokt. Miniszteri rendelet IV. sz. függelékében az I-ső rész alatt felsorolt tanszerek múlt év szept. hó 30-ig való beszerzésére. S az egyházlátogatási jkvek szerint ezen tanszerek, kevés kivételekkel be is szereztettek.

Ugyanazon körlevelemben intézkedtem 1-ször: a „Protestáns történeti irkák“, 2-ször Czinke István: „Imádságok és Vallástételek“ című könyvecskéjének iskolai használatra való megvétele iránt!

11—1911. és 21—1911. sz. körlevelemmel a 1908. évi XLVI. t.-c. végrehajtása tárgyában kiadott 100600—1910. évi Vallás és Közoktatásügyi Miniszteri rendelet értelmében intézkedtem az iskola dologi kiadásai iránti folyamodás tekintetében! A kérvények be is adattak!

S értesülesem szerint némely egyház kapott is e címen államsegélyt. Többek kérvényét azonban a vármegyei közíg. bizottság, azon indokból, mert a hivatkozott Miniszteri utasítás szerint követelt 1905—6., 1906—7., 1907—8. évi iskolai költségvetést és számadást, avagy annak hiányát pótló egyházi költségvetést és számadást nem csatoltak, érdemleges tárgyalás nélkül elutasította; másokét pedig azon indokból utasította el: mert az 1908. évi XLVI. t.-c. 3. §-ának szigorú értelmezésével csakis a tandíj címén beállott csökkenésért állapítanak meg kárpótlást. Fapénz vagy más címen szedett jövedelmek el-

maradásáért, nem adható segély, mert a törvény 5-ik §-a csakis tandíjkárpótlásról tesz említést. Ily körülmények között ha a felküldött felebbezéseket is elutasítja a Minisztérium — ami valószínű — s azonfelül miután a törvény 6-ik §-a a népoktatás ingyenességének biztosítása céljából, egyenesen megtiltja népiskoláinkban a tanulóktól, a tandíj, fapénz, iskola napi tisztogatása, vagy ahhoz hasonló illeték szedését, főleg kisebb lélekszámmal bíró s szegényebb egyházaink, a legváltóságosabb helyzetbe jutnak; mert hogy ezen járulékot a hívek egyetemére évenkénti egyházi adó címén vessük ki, mindenki elgondolhatja az ezekből származható bonyodalmakat és bajokat. Keresnünk kell tehát a módot, az ebből származható bajok elhárítására.

Az 1910. évi VII. t. c. értelmében a népszámlálásnál való segítség s közreműködésre a lelkészi s tanítói kart felhívtam!

Az egyházmegyéből elköltözött lelkészek s tanítóknak elbocsátó bizonyítványt adtam s az ujakat pedig egytől-egyig esperesileg beerősítettem.

Múlt évi egyházkerületi közgyűlés 25. sz. jkvi pontja által a vegyes házasságok dolgában kiadott utasítást, miheztartás végett, minden lelk. hivatalnak megküldtem.

Főtiszteletű és Méltóságos Dr. Antal Gábor dunántúli ref. püspök Urnak, mint az egyetemes ref. tanügyi bizottság elnökének 125—1911. sz. felhívása szerint hitoktatási költség igényeinek jogos és méltányos megállapítása végett bekívánt rovatos kimutatásokat ez évi március hó 12-ig beküldtem, a dunántúli püspök Urnak! Többi elintézett ügy is, mind az egyházi s iskolai közigazgatás körébe tartozik.

Gróf Andrassy Géza Ur Ö Kegyelmességének Károly fia elhalálózása alkalmából, részvéteimet nyilvánítottam, ki is a részvétért köszönetét fejezte ki!

Dókus Ernő Ur Ö Méltóságával s egyházmegyénk küldöttségével részt vettem Br. Vay Béla volt főgondnokunk s Dr. Kun Bertalan püspökünk temetésén!

Ime Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Ezekben volt szerencsém részletes esperesi jelentésemet előterjeszteni, amelyből látható, hogy általában véve egyházme-

gyénkben megnyugtató a helyzet s gyülekezeteink dacára a csekély létszámnak s sokszor az anyagiakkal való küzdelem mellett is, a református egyház által képviselt magasztos célokért lankadatlanul munkálkodnak, amiért is egyedül Istennek legyen dicsőség!

Esperesi jelentésem tudomásul vételét s intézkedéseimnek jóváhagyását kérve s magamat a Nagytiszteletű Egyházmegyének további nagybecsű jóindulatába ajánlva — maradtam

Bánócz, 1911. április hó.

A Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlésnek,

alázatos szolgája:

Hutka József

esperes.

10. Az esperesi jelentés a fájó részvét hangján emlékezett meg egyházkerületünk két vezérének, dr. Kun Bertalan püspök és br. Vay Béla egyházkerületi főgondnok elhunytáról. Indítványozza, hogy nagy érdemeik örökíttessenek meg jegyzőkönyveink lapjain, a gyászoló családhoz intézzünk részvétiratot.

Egyházmegyénk a legmélyebb megilletődéssel veszi dr. Kun Bertalan püspök és br. Vay Béla egyházkerületi főgondnok elhunytát. S habár a halál anyyala késő vénségöken szólította el mindkettőjüket, akkor midőn az elköltözés már megnyugvás érzetét kelti fel a hátramaradottak szívében: de épen mert úgy dr. Kun Bertalan, mint br. Vay Béla hosszú életpályát futottak meg: s sok évtizeden keresztül ragyogtak egyházkerületünk egén és melegítették ezrek és ezrek szíveit, törhetlen, megalkuvást nem ismerő kálvinista lelkekkel, fenkölt, nemes gondolkozásaikkal, puritán egyéniségökkel, példás kötelességérzetökkel, annyira, hogy életök mindenkor serkentő, buzdító hatással volt egész egyházkerületünkre: az ily férfiak elvesztése a késő vénség idején is fájdalmat keltő. Épen

azért egyházmegyénk megilletődve teszi le sírhalmukra a cipruságot, nagy érdemeiket, melyeket hosszas vezéri pályájukon egyházkerületünk, egyetemes egyházunk és a hazai ügyek felvirágoztatásán kívül szereztek, jegyzőkönyveink lapjain ezennel megörökítjük, s hisszük biztonnal, hogy a nagy számadáskor is megtalálják hűségökért jutalmukat. Mélyen átérzett veszteségeinket pedig gyászoló családjaikkal közöljük.

11. U. e. esperesi jelentés szerint elhunytak az Urban, dr. Eperjessy Lajos n.-mihályi ügyvéd, egyházmegyénk 3 éven át volt másodügyésze és Mizsák Péter gálszécsi nyug. tanító, ki egyfolytában 36 évig működött a gálszécsi egyházban, mint orgonistakántortanító. Mindketten hűnek bizonyultak a keveseken.

Jó emlékezetöket megőrizzük, érdemeiket jegyzőkönyveink lapjain feljegyezzük és részvétünket közöljük a gyászoló családdal.

12. U. e. esperesi jelentés melegen emlékezik meg, Dókus Ernő egyházkerületi főgondnokká történt választásáról s főgondnoki székébe 1910. október 11-én Miskolcon való beiktatásáról.

Egyházmegyénk ezen alkalomból is meghajtja zászlaját Dókus Ernő egyházkerületi főgondnok nagy egyénisége előtt s működésére Isten áldását kéri.

13. U. e. esperesi jelentés felemlíti előttünk azt, hogy tisztáninzeni egyházkerületünk püspöki székébe Fejes István s.-ujhelyi lelkész, felsőzempléni egyházmegyénk tiszteletbeli esperese választatott meg, ki eme magas állásába 1910. dec. 11-én iktattatott be Sárospatakon.

Egyházmegyénk mindig dicsekedésnek tartotta, hogy Fejes Istvánt magáénak vallhatja,

Őt püspökké választása s székébe történt beiktatása alkalmából szívből üdvözli s jövő működése elé, melyre Isten minden áldását kéri, — a legszebb reménnyel tekint.

14. Az esperesi jelentés szerint az alsómihályi iskola felszerelésére adakoztak *Ilosvay Zsigmond* főgondnok 30 kor. Ugyanitt lelkészlak építésre, dr. *Tüdös István* miskolci lelkész 200 kor. *Renferr Gusztáv* 500 kor. *Balogh György* 100 kor. *Cseh Pál* lelkész 100 kor. *Cseh István* örökösei 100 koronát.

A nemes szívü adakozóknak egyházmegyénk elismerését és köszönetét nyilvánítja s becses adományukat jegyzőkönyveink lapjain megörökítjük.

15. U. e. esperesi jelentés szerint gr. Esterházy Móric országgyűlési képv. ur öméltósága az alsómihályi ujonnan épülő lelkészlakra 200 koronát volt kegyes adományozni.

Egyházmegyénk jóleső érzéssel értesül e becses adományról s a nemes gondolkozásu gróf úr öméltósága nevét jóltevőink közé sorozzuk.

16. U. e. esperesi jelentés szerint dr. Kun Zoltánné sz. Nemthy Ilona urnő egy díszes urvacsorai poharat, Nemes Sándor gálszécsi főgondnok egy urvacsorai kancsót ajándékoztak a gálszécsi egyháznak, az előbbi b. e. fia Téglássy Pál emlékére, az utóbbi azon alkalomból, hogy fia Nemes József első ízben élt az Úr vacsorájával.

A nemes gondolkozásu ajándékozóknak becses adományukért egyházmegyénk is elismerését és köszönetét nyilvánítja.

17. U. e. esperesi jelentés szerint M. Sason Bernáth Gyula és Gyöző urak 100—100 koronával járultak egy harang vételéhez.

Az áldozatkész adakozók becses adományukért, melyet jegyzőkönyvileg megörökítünk, fogadják egyházmegyénk elismerését és hálás köszönetét.

18. U. e. esperesi jelentés szerint Szürnyegen Gönczy Zsuzsánna egy 50 koronás urasztali kancsót ajándékozott az egyháznak.

Mely becses adományt egyházmegyénk is hálás köszönettel fogadja, a jókedvű adakozó istenes cselekedetét jegyzőkönyveink lapjain megörökítjük.

19. U. e. esperesi jelentés szerint özv. Almássy Györgyné sz. Zichy Lenke Csillagkeresztes urhölgy Ömértósága a garanyi ref. leányegyháznak 40 □-öl követ adományozott.

Özv. gróf. Almássy Györgyné szül. Zichy Lenke urnő Ö méltóságának, ki felekezeti korlátokon felülemelkedve, a garanyi ref. egyházat ily szép adományban részesítette, — egyházmegyénk hálás köszönetét nyilvánítja, becses adományát jegyzőkönyve lapjain örömmel feljegyzi.

20. U. e. esperesi jelentés szerint özv. id. Kovács István garanyi lakos, a garanyi leányegyháznak egy 180 korona értékű urvacsorai aranyozott ezüst kelyhet, a b.-ujlaki egyháznak pedig 145 korona értékű urvacsorai ezüst kelyhet adományozott.

Egyházmegyénk a legnagyobb örömmel értesül özv. id. Kovács István ezen becses adományairól. A kegyes adakozó nevét, ki vallássosságát s evangyeliomi egyházunkhoz való ragaszkodását ily szép áldozatkészségével mutatta meg, — jegyzőkönyveink lapján ezennel megörökíti.

21. U. e. esperesi jelentés szerint néhai *Nagy András* és testvére *Nagy Johanna* pelejtei lakosok emlékezetére ezeknek örökösei, névszerint: *Alexy Emilné* szül. *Benke Erzsébet* (Pelejte), *Botka Bertalan* (Gercsely), *Botka Ferenc* (Pelejte), *Botka Vilma* férj. *Sebők Lajosné* (Lasztóc), *Czövek Ernő* (Lasztóc), *Sebők István* (Nyiracsád), *Sebők Lajos* (Lasztóc), *Sebők Irma*, férj. *Kancsol Jánosné* (Lasztóc), *Sebők Emma* özv. *Soltész Mihályné* (Lasztóc), *Mokcsay Ilona*, férj. *Erdélyi Jánosné* (Pelejte) és *Mokcsai István* (Pelejte), a cseleji fiókegyház részére 1000 koronás alapítványt tettek oly kikötéssel, hogy emez alapítvány soha és semmi szín alatt el nem költethető, hanem egyedül kamatai használhatók fel a cseleji ref. egyház, illetve a templom közszükségleteire.

Egyházmegyénk a vallásos lelkü adakozók eme szép adományáról elismeréssel és hálás köszönettel értesül, nevöket jegyzőkönyve lapjain örömmel jegyzi fel azon kívánsággal egyetemben, hogy jótettökért, melyet az emlékezet mindétig fel fog tartani, — találják meg jutalmukat lelkiismeretökben és Istennél az áldások osztogatójánál.

22. Az 1910. október hó 10—13. napjain Miskolcon tartott egyházkerületi közgyűlés az egyházkerületi közgyűlés tanácskozási szabályzata és ügyrendje elkészítésére kiküldött bizottság munkálatát az egyházmegyékhez küldötte le hozzájárulás végett.

A tiszáninneri egyházkerületi közgyűlés tanácskozási szabályzata és ügyrendjéről készített bizottsági munkálat általában véve igen szabatos. Csupán a II. fejezet 12. §-át találja egyházmegyénk homályosnak s félreértésekre alkalmat adónak, a hol az mondatik, hogy „A tárgyalás befejezése után az elnök kérdésbe teszi, hogy kíván-e a közgyűlés szavazást s amennyiben 4 tag szavazást nem kíván, az előadói javaslatot határozatképen kimondja. Mert ebből olyan forma olvasható ki, hogy ha

4 tag szavazást nem kíván: a közgyűlés többi tagjainak elenére is kimondható a határozat. Egyszerűen csak ennyit kellene mondani: „amennyiben a közgyűlés szavazást nem kíván“. stb.

23. U. e. egyházkerületi közgyűlési jegyzőkönyv h) pontja alatt, az egyházkerületi tanügyi bizottságnak a Tanterv hit- és erkölcstani részére vonatkozó dolgozatát, — észrevétel végett az egyházmegyék tanítótestületeihez és tanügyi bizottságaihoz tévén le észrevétel végett: ez ügyre vonatkozólag esperes jelenti, hogy a tanügyi bizottság véleményét már elküldötte az egyházkerületi tanügyi bizottság elnökéhez; az egyházmegyei tanítóegyesület pedig nem adhatott véleményt, mert a szóban forgó munkálat elfogyván, — nem volt hozzá áttehető.

Tudomásul vétetik, illetőleg az előterjesztés főt. egyházkerületi közgyűléshez küldetik.

24. U. e. egyházkerületi közgyűlés 38. sz. jegyzőkönyvi pont alatt az ungi egyházmegye azon felterjesztését, hogy a confirmációi szertartás áldozócsötörtökön tartassék meg, a megconfirmáltak első urvacsorázása pedig pünköstitben legyen, az egyházmegyéhez tette le véleményezés végett. Az ungi egyházmegye ugyanis azon állásponton van, hogy a confirmációi oktatás az iskolai év folyama alatt minden nehézség nélkül keresztülvihető még az olyan községben is, a hol sem lelkesz, sem tanító nincs, a hol tehát iskola egyáltalában nincs, vagy csak állami iskolák vannak; továbbá, tekintettel arra, hogy ma már az állami törvények feltétlenül uralkodnak a felekezeti iskolákban is s így attól, hogy a megconfirmált gyermekek többé nem tekintik magokat iskolaköteleseknek, sem attól, hogy a confirmációi oktatást a tananyagba beilleszteni nem lehet, — tartani nem lehet.

A confirmációi szertartásnak áldozócsötörtökön való megtartását s a confirmáltaknak pünköstitkor való első urvacsorázását némelyek azon általánosan ismert szempont miatt sürgetik, hogy emez ünnepek a magok történeti

vonatkozásaival nagy és maradandó hatást fog-
 nak gyakorolni a növendékekre. Egyházmegyénk
 nem akarja lebecsülni a történeti vonatkozaso-
 kat, azokat becseseknek tartja, de mégis azon
 véleményen van, hogy továbbra is tartassék
 fenn a legtöbb egyházunkban kifejlődött ama
 gyakorlat, miszerint a confirmációi oktatás a
 nagy szünidőben legyen, és a megkonfirmált nö-
 vendékek pedig a törvény kívánta legalább is
 6 heti oktatás után az ujkenyéri urvacSORAOSZTÁS
 alkalmával éljenek első ízben az urvacSORÁJÁVAL.
 Ezen gyakorlat meghonosodását főképp a követ-
 kező körülmények idézték elő. 1. A nagy vizs-
 gától már nem messze eső növendékek közül
 különösen a gyengébbekre zavarólag hat egy
 új tárgynak a felvétele, ezekre nézve kívánatos
 a nyugodt időszak, midőn más tárgy tanulá-
 sától fel vannak mentve s figyelmöket egyedül
 erre a dologra fordíthatják. 2. Filiákban lakó,
 állami, de főképp más felekezetű népiskolákban
 járó növendékek, fizikai idejük miatt is sikere-
 sebben összegyűjthetők és kitaníthatók az ara-
 tási időszakban, mint az iskolai év folyamán.
 Fontosabbnak tartjuk pedig, hogy a növendékek
 jól felkészülve álljanak a confirmációi vizsgára,
 mint kevésbé elkészülve, ha különben egy tör-
 téneti vonatkozásokban gazdag napon vizsgá-
 zának is. 3. Mindezek mellett, is, a hol a helyi
 körülmények feltétlenül indokoltá teszik, pl.
 nagyobb városi egyházakban, fentartandónak
 vélnők azon eddigi gyakorlatot, hogy a konfir-
 mációi szertartás áldozócsőtörtökön legyen, a
 gyermekek pedig pünköstkor éljenek első ízben
 urvacSORÁJÁVAL. 4. A némely helyen szokásban
 lévő azon eljárás azonban, hogy a gyermekek
 az éVZÁRÓ vizsgát követő vasárnapon konfir-
 máltatnak, midőn csak hónapok multával, az
 ujkenyéri urvacSORAOSZTÁS alkalmával élhetnek
 elsőízben urvacSORÁJÁVAL, — szigoruan eltil-
 tandó. 5. Végül érvényt kívánunk szerezni a

törvény azon intézkedésének, hogy a konfirmációs oktatást mindenütt a lelkészek végezzék s az oktatás legalább 6 hétig tartson.

25. U. e. egyházkerületi közgyűlés 39. jegyzőkönyvi sz. a. felhívta az egyházmegyét, hogy az egyházkerületi pénzügyi választmány által kidolgozott, az egyházkerületi pénztár kezelésére vonatkozó szabályzat- és ügyrendre adandó észrevételeiket a legközelebbi egyházkerületi közgyűlésre adják be.

E szabályzatot egyházmegyénk minden tekintetben pontosnak, körültekintőnek tartja s ez iránti véleményét a főt. egyházkerületre felterjeszti.

26. Egyházkerületünk Miskolcon, 1910. október 10 s következő napjain tartott közgyűlése 126 jegyzőkönyvi pontja alatt felhívta az egyházmegyét, hogy az abauji, az alsózempléni és az ungi egyházmegyéknek az adócsökkentési államsegély igénybevétele folytán felmerült különböző kérdésekkel kapcsolatos felterjesztéseire vonatkozó észrevételeiket a tavaszi egyházkerületi közgyűlésre adják be. Az egyházmegyék felterjesztései a következőleg szólnak :

1. Az abauji egyházmegye egyetemesen kötelező elvi határozat kimondását kéri arra nézve, vajjon a belhivatalnokok a termény- és szolgálmánybeli járandóságokért tartoznak-e elfogadni azoknak az adócsökkentési segélykérvényhez készült normál költségvetésben meghatározott pénzértékét, vagy valamely más értékelés alapján eszközlendő e a megváltás?

2. Az alsózempléni egyházmegye, tekintettel arra, hogy az adócsökkentési államsegély igénybevétele által az egyházi tisztviselők az eddig fizetett termények helyett készpénz elfogadására köteleztetnek: azt kérdi, hogy mi módon lehetne keresztülvinni azt, hogy a belhivatalnokok fizetése csorbulást ne szenvedjen? Sőt e kérdésre már feleletet is ad, amennyiben azt mondja, hogy kerestessék meg az Egyetemes Konvent, miszerint az árhullámszás miatt évről-évre bekövetkező differenciák évenként az államsegélyből pótoltsanak.

3. Az ungi egyházmegye, hivatkozással a tavaszi egyház-

kerületi közgyűlés 46. sz. határozatára, azt mondja, hogy bármily kívánatosnak tartja is a behivatalnokok javadalmaszát s bármennyire nem tartja is kivihetetlennek azt, hogy az egyházközség és javadalmas kölcsönös engedékenységgel az utasítás értékelése mellett is megegyezzenek: mindazáltal a díjleveleket érintetlenül szeretné hagyni addig, míg a kormány által esetről-esetre adott s az adósegélyek alapjául szolgáló összeg törvényhozásilag biztosítva nincs.

Eme felterjesztésekre Péter Mihály papi főjegyző a következő véleményes javaslatot terjeszti be:

A fentemlitett három egyházmegyének a felterjesztésére azon általánosan ismert nyugtalanság adott okot, mely az adócsökkentési segílyt élvezett egyházak behivatalnokait folytonosan izgatja, az általok ezelőtt díjlevélileg élvezett és biztosított termény- és szolgálmánybeli járandóságuk alacsony megváltási ára miatt. Nem akarom hosszasan ismertetni ezen ügyet, de a dolog megértésére nézve el kell mondanom mégis a következőket. A magyarországi ref. egyház Budapesten 1904. 7-ik évben ülészetett zsinatának egyik legszebb alkotása az egyházi adóról szóló 3. t.-c., mely kimondotta, hogy egyetemes adóalapot létesít s azzal az egyházttagokon nyugvó, elviselhetetlenül súlyos adóterheiken könnyít. A törvény, amint tudjuk, úgy szól, hogy azon egyházak, melyekben eme súlyos helyzet tapasztalható, — híveikre 10%-os vagyoni és a megfelelő személyi adót tartoznak kivetni, vagy pedig igazolni tartozik, hogy azon pénz, termény és szolgálmánybeli járulék, melyet a hívekre kivetett, megfelel a személyi és vagyoni adókulcsa szerint kivetendő egyházi adók együttes általányösszegének. Az ily módon való egyházi adókivetés után támadt szükségletek fedezése az egyetemes adóalap terhe lévén, mindazon egyházainkban, ahol a hívek tulterhelhetése tapasztalható volt — s adócsökkentési segíly szüksége mutatkozott — ennek keresztűlvitele, illetve megnyerése iránt meg is indult a mozgalom. Egyházaink vezető emberei azonban mihamar belátván azt, hogy az u. n. vagylagos adókulcs alkalmazása felette komplicált, zavarokra okot adható: ezért a törvényben contemplált cél elérése végett kivétel nélkül mindenütt a személyi és vagyoni adókulcs sokkal világosabb, keresztűlvihetőbb formája mellet foglaltak állást. Ez adórendszer változtatásnál azonban, midőn t. i. az eddig szokásban

volt termény és szolgáltatásbeli fizetésről tiszta készpénz-fizetésre kellett átmenni: mindjárt fölmerült a behivatalnokok termény, fa, szolgáltatás recompensatiójának kérdése, vagyis azon fontos dolog, hogy mi lesz az a kulcs, amely szerint a behivatalnokok ezen járulékaikért kárpótlást fognak nyerni. Nem sokáig lehettek ez iránt kétségben, mert emez adóalapi bizottság e tárgyban részletes Utasítást bocsátott ki, melynek első tekintetre méltánytalan intézkedése volt az, hogy a buza kilóját 11, a gabonáét 9 fillérben állapította meg, a szolgáltatások, fa megváltása tárgyában már körültekintőbb volt, amennyiben ezek értékelésénél a helyi viszonyokat igazoló bizonyítványok alapján döntött.

S alig, hogy megkezdődött ez a mozgalom: maga az adóalapi bizottság is átlátta, hogy a termények megváltásánál szerfelett alacsony árakat állapított meg, de ahelyett, hogy egy tollvonással megváltoztatta volna előbbi intézkedését s kereste volna a kibontakozási utat, egy lehetetlen módot ajánlott az egyházaknak, azt nevezetesen, hogy a termény megváltására nézve az egyházak és behivatalnokaik szabadon kiegyezhetnek. Ez, mikép mondtam, azonnal képtelen módozatnak látszott, mert a szükségletek közt a termény fix összeggel lévén beállítva, — ha az egyezkedést megkísérlették volna is, — nem lett volna fedezeti alap, ha csak mindjárt pótdadót nem akartak volna kivetni a hívekre, ami a törvény szellemével merő ellentétben állott volna. Így tehát, akkor, midőn a termények ára, már évekkel azelőtt kétszerese volt az Utasításban foglalt értékelésnek, sőt midőn emberemlékezet óta ily alacsonyan nem is állott, — a behivatalnokoknak el kellett fogadniok díjlevélileg biztosított terményeikért azoknál sokkal kisebb összeget, miáltal nagy károsodást szenvedtek. Mindhárom egyházmegye felterjesztésének ez a nyugtalanság az alapja, amely nyugtalanság annál jogosultabb, mert a III. t.-c. azt is kimondja, hogy az adórendszer megváltoztatásánál megváltoztatandó a behivatalnokok díjlevelei is. Ennek keresztülvitele esetén pedig a behivatalnokok károsodása egy kétoldalú szerződéssel lenne megpcséelve.

Az én szerény felfogásom e nagy horderejű kérdésben a következő:

Az Egyh. I. t.-c. 115. §-a kimondja, hogy a lelkészek,

tanárok, tanítók, énekvezérek részére megállapított fizetést megcsonkítani, alábbszállítani nem lehet!

A Konvent adóalapi bizottsága a törvény világos intézkedése dacára a belhivatalnokok fizetését, akkor, amidőn az utóbbi időben a buza literét 11, a gabonát 9 fillérben állapította meg, holott ez az utóbbi időben mindig nagyobb értéket képviselt, — alábbszállította s ezáltal őket károsodásnak tette ki.

E tekintetben arra sem hivatkozhatott, hogy midőn a lelkészek egyházaik részére adócsökkentési segélyért folyamodtak: már világosan látták, hogy mennyi lesz azon összeg, melyet váltsághépen nyerni fognak s így ezzel azon intézkedésbe való belenyugvásuknak adtak mintegy kifejezést, mert ha a törvény inperative intézkedik, hogy a belhivatalnokok fizetését megcsonkítani s alábbszállítani nem lehet, — ez az intézkedés magokra a belhivatalnokokra is vonatkozik, miután a megállapított fizetés nem csupán a saját személyökre, de az utánok következő belhivatalnokok egész sorozatára vonatkozik. S a belhivatalnokok kényszerhelyzet előtt állottak, midőn egyházuk részére adócsökkentési segélyért folyamodtak, mert ezáltal egyházaikon és híveiken kellett segíteni. Vajjon méltó volna-e a magyarországi ref. Konvent adóalapi bizottságához, nem tekintve a fenti elvet, ha az egyházakon csak a belhivatalnokok károsodásával tudna segíteni? Ugyebár, hogy nem!

Ezek után javaslom, méltóztassanak kimondani, hogy tekintettel a belhivatalnokok fent kifejtett, nyilvánvaló károsodására, kéressék fel az Egyetemes Konvent adóügyi bizottsága, miszerint emelje fel egy liter búza értékét 11 fillérről 16 fillérré, a gabonáét 9 fillérről 13 fillérré. Ez az összeg körülbelől megfelelné a tényleges értéknek. A kiigazítást maga a Konvent központi irodája minden nagyobb megterheltetés nélkül elvégezhetné, kezei közt lévén az adatok. Az így előálló különbözetnek az államkormánytól való kieszköztése a Konvent feladata. Ezzel kapcsolatban a díjleveleket nem kellene átalakítani, mert ezen átalakítás a lelkészeket károsodással sújtaná. Különben is egyházi és iskolai anyagi ügyeink a magyar állammal szemben támasztható és történelmi alapon nyugvó igényeink országos törvény által nincsenek rendezve. Egyedül ezen eljárást tartom célravezetőnek mind a bel-

hivatalnokok károsodásainak, mind az ő köztük és híveik között előállható összeütközések kikerülése, szóval a szép és jó rend, az egyház jól felfogott érdekeinek szempontjából; ha e kérdés nem ily természetes módon oldatnék meg, hanem a Konvent fenntartaná azon előbbi álláspontját, hogy egyezzenek ki e téren a behivatalnokok a hívekkel: ez vagy a perpatvarnak, vagy a hívek újabb adóemelésének nyitna kaput, amit maga a Konvent sem akarhat, annál inkább, mert ama másik módszer, amit a törvény megenged, t. i. a vagylagos adókulcs nem segít egészen a behivatalnok károsodásán, vagy nem kerüli ki az egyezkedések süppedékes utját s ezzel még tetőződnek a baj, mert készpénz adózásunkról ismét a régi fizetési formára kellene átmenni, holott tudjuk, hogy még más egyházakban is megindult a törekvés, miszerint ez elavulni kezdő, sok helyen gyűlöletessé vált fizetési módzatokkal szakítsanak. A törvény jót akart, csupán életbeléptetésénél állott útjába egy helytelen intézkedés, amin azonban a fent körvonalozott módon, egy kevés jóakarattal bizvást lehet segíteni.

Ezen előlerjesztés indokainál fogva elfogadtatván, határozati erőre emeltetik s a főt. egyházkerületre is felterjesztetik.

27. A múlt évi őszi e. m. közgyűlés 16, illetve 19. pontjával kapcsolatosan pótlólag még a bánóci, magyarsasi, zempléni, bodzásujlaki, alsómihályi és csarnahói lelkészek jelentik be, hogy náluk az egyházmegyei könyvtárból könyv nincsen.

Ezen jelentések tudomásul vétetnek. Az egyházlátogatóságot pedig újból utasítja a közgyűlés, hogy a múlt évi őszi e. m. közgyűlés 16. pontjában foglalt megbízásra jelentését legközelebb tegye meg.

28. A múlt évi őszi e. m. gyűlés 17. pontjára a nagy-ráskai egyház bejelenti, hogy 4798 korona tartozásából 1468 korona már rendezve van, a többi 3330 korona tartozás pedig minden éven a bevétel maradékából törlesztetik.

Tudomásul szolgál. Felhívja azonban az egyházmegye a nagyráskai egyházat, hogy minden tavaszi közgyűlés elé tegyen jelentést, megnyit törlesztett?

29. A múlt évi tavaszi egyházmegyei gyűlés 15. és az ugyanazon évi őszi egyházmegyei gyűlés 18. pontjára bejelenteti a hoóri ref. iskolaszék, hogy tanítójának államsegélye még mindezideig nem utaltatott ki. Bemutatja továbbá a nevezett iskolaszék a hoóri ref. és ág. evangelikus hitvallásu híveknek a felsőzempléni ref. egyházmegyei esperes és a tiszavidéki ág. hitvallásu egyházmegyei főesperes megbízottjának vezetése mellett Hoórban 1910. október 30-án megtartott közös gyűléséről felvett jegyzőkönyvet s kéri az abban foglalt megállapodások jóváhagyását. Ezen ügygel kapcsolatban a hoóri ref. iskolaszék azt kéri, hogy az 1909. március 30-án Sátoraljaujhelyben megtartott e. m. gyűlés 43. sz. határozatával „tusai iskola építésre“ címmel kérelmezett 4800 korona tökesegélyt egészben Hoór kapja. A tusai egyház pedig azt kéri, hogy ezen tökesegélyből a tusai egyház is arányosan részesedjék, mivel iskoláját sürgősen újjá kell építeni.

Az e. m. közgyűlés ezen ügyet és az azal kapcsolatos kérvényeket beható tárgyalás alá véve, a következő határozatot hozza:

1. Megkeresi az e. m. a közigazgatási Bizottságot, hogy a hoóri tanító államsegélyének kiutalása céljából a vallás- és közoktatásügyi Miniszter úr Ömagyméltóságához felterjesztést intézni szíveskedjék, mert nevezett tanító az egyháztól csak 100 koronát kap és államsegélyének késedelmezése miatt megélhetése veszélyeztetve van.

2. Az előadói javaslattal szemben szavazattöbbséggel elhatározza az e. m. közgyűlés, hogy a hoóri ref. és ág. evangelikus hívek között történt és Hoórban 1910. október 30-án felvett jegyzőkönyvben foglalt megállapodások érdemi elbírálása előtt kiadja ezen ügyet Hutka József esperes elnöklete alatt Bodor Gábor egyházi

gondnok, Thuránszky Tihamér világi tanácsbíró, Virágh József papi tanácsbíró és Péter Mihály papi főjegyzőből, továbbá Isépy Tihamér e. m. ügyészből megalakítandó bizottságnak, mely bizottság a református egyház és hívek érdekeinek teljes figyelembe vételével esetleg a lutheránus egyházzal megejtendő újabb tárgyalás után lesz hivatva érdemi elbírálásra alkalmas javaslatot beterjeszteni az egyházmegyei közgyűlés elé.

3 Azon kérdés eldöntése céljából, hogy az 1909. évi tavaszi egyházmegyei gyűlés 43. pontjában kérelmezett s 6000 koronában megállapított tőkesegély a tusai, tusaujfalusi, vagy hoóri egyházat illeti-e? s mily arányban, — felhívja az egyházmegyei gyűlés az esperest, hogy a segélyt kérő íveket eredetben, vagy másolatban szerezze be s mutassa be az egyházmegyei gyűlés elé.

30. Múlt évi őszi e. m. gyűlés 37. pontjával kapcsolatosan a kistráskai ref. lelkész bejelenti, hogy Ónodi Zoltán tanító az 1910/11. iskolai év második felére is szabadságot nyert és helyére az iskolaszék Janovcsik Andor képezdészt helyettesítette.

Ezen bejelentés jóváhagyólag tudomásul vétetik és felhívja az egyházmegye a kistráskai egyházat, hogy nevezett helyettes megfelelő díjazásáról gondoskodjék.

31. Múlt évi őszi e. m. gyűlés kapcsolatosan, az alsómihályi egyházközség bemutatja az ujonnan kiállított tanítói díjlevelet, melyben az előbb fennállott különbség fedezéséről az egyházközség gondoskodott.

Miután az ekkép kijavított díjlevél végösszegében a régivel egyezik, az egyházmegyei gyűlés azt megerősíti és jóváhagyás végett a főt. Egyházkerületre felterjeszti.

32. Az őszi e. m. gyűlés 55. pontjával kapcsolatosan az alsómihályi egyházközség bemutatja a lelkészlak építésére vonatkozólag Maczkó János mikóházaival vállalkozóval kötött építési szerződést s egyuttal bejelenti, hogy az építési költségből még fedezetlenül maradt 155 korona 92 fillér, a régi lelkészlak lebontásából nyert faanyagok értékesítése által fog fedezetet nyerni.

Az egyházmegyei gyűlés a bemutatott építési szerződést megerősíti s jóváhagyja és a még hiányként jelentkező 155 korona 92 fillér fedezésére vonatkozó jelentést tudomásul veszi.

33. Múlt évi őszi egyházmegyei közgyűlés 24. p. utasította a nagytoronyai egyházat, hogy az iskolánál megállapított hiányokat 1911. év folyamán okvetlenül pótolja s arról ugyancsak ez évi őszi közgyűlésére jelentést tegyen.

További nyilvántartásban hagyatik.

34. U. e. évi őszi e.-m. közgyűlés 25. pontja szigorúan utasította a szöllőskei egyházat, hogy iskoláját építtesse fel s arról tavaszi közgyűlésünkre jelentést tegyen.

Miután a szöllőskei egyház iskolájának felépítésére eddig semmiféle lépést nem tett, ismételten és szigorúan utasítatik, hogy minél előbb készíttesse el az építkezési tervet, költségvetést s ezeket terjessze be az esperesi hivatalba, hogy azok a legközelebbi közgyűlésen tárgyalhatók legyenek.

35. U. e. évi őszi e.-m. közgyűlés utasította a nagybárii és zempléni egyházakat, hogy a tanítói lakások felépítésről tegyenek jelentést.

A zempléni lelkész jelenti, hogy a tanítói lakás felépített.

A nagybárii egyház az építkezés megkezdésére engedélyt kér.

A zempléni jelentés tudomásul vétetik. A nagybárii egyház építkezési kérvényére vonatkozólag, miután az építkezési szerződések letárgyalásánál nem vétetett figyelembe az E. T. I. t. c. 43. §-ának 2-ik kibekezdése, útasíttatik az egyház, hogy az említett törvény szem előtt tartásával az ügyet úgy a pesbyteriumban, mint a közgyűlésen tárgyalja le, az így elkészített jegyzőkönyveket terjessze be az esperesi hivatalhoz, ki ennek megtörténte után az egyházmegye nevében az építkezési engedélyt megadhatja.

36. Múlt évi őszi e. m. közgyűlési jegyzőkönyv 40. pontjának b—j) alpontjaira a következő jelentések érkeztek be egyházmegyei közgyűlésünkre:

b) a sátoraljaujhelyi egyházlátogatóság jelenti, hogy a nagybárii és csarnahói tanítók a vallás és ének gondosabb tanítására útasíttattak;

c) a magyarizségi, kisazari, szalóki, miglészi és nagybárii iskolákban a VI-ik osztály nem volt felállítható azért, mert a múlt évi V-ik osztályú növendékek az iskolából mind kikerültek.

e) a ladamóci, vásárhelyi, szürnyegi, csarnahói, szöllőskei, illetve borsii egyházak előjáróságai az iskolai mulasztókat — amennyiben ilyenek voltak — a községi előjáróságnak esetről-esetre kimutatták.

f) a nagytoronyai, nagybárii lelkészek jelentik, hogy a tanítói lakást ez éven felépíti az egyház, a csarnahói pedig még egy évi halasztást kér, mivel a múlt év folyamán a jég egész termésöket tönkrevverte.

g) a szalóki egyház lelkésze, miután az iskola fekvésénél fogva előszobával el nem látható s az a 14—16 gyermek nagyobb zavart nem okoz, ha a tanítóval egy pitvaron jár is, kéri e dolognak napirendről való levételét; a magyarsasi, tussai, nagytoronyai és hardicsai tantermek úgy vannak, a mint voltak. E két utóbbi egyház lelkésze jelenti, hogy a tanterem a mostani létszámnak és viszonyoknak megfelelő, ha idővel a megnagyobbítást szükségesnek fogja látni, a szük-

ségletnek megfelelően készséggel fog eleget tenni az egyház. Deregnyő a különbejáratot elkészítette.

h) a kistornyai, csarnahói, szürnyegi egyház az iskola cím feliratát beszerezte, Nagybáriban és Szalókon a leltár elkészítettett, az alsómihályi, nagybárii, nagyráskai, nagytoronyai, szöllőskei tanítók az értesítő könyvecskéket beszerezték, a szöllőskei és szalóki iskolában a haladási naplók megvették.

i) A lasztoméri és tussai iskolai ingatlan még most sem áll az egyház nevéen.

A csarnahói lelkész jelenti, hogy az iskola ingatlana nincs az egyház nevére írva.

Nagybáriban nincs iskolai cím-felirat.

E pontokra egyházmegye a következő határozatokat hozza: a b) c) e) f) h) pontokban foglalt jelentések tudomásul vétetnek.

A g) pontban levő *szalóki* egyház kérelme teljesített s az előszoba építési ügye napi-rendről levétetik; a hardicsai és nagytoronyai jelentés tudomásul vétetik, a *magyarsasi* és *tussai* további nyilvántartásban hagyatík.

A *lasztoméri* és *tussai* ingatlan ügy további nyilvántartásban marad.

A *csarnahói* egyház útasítatík, hogy az iskola ingatlanának az egyház nevére való átíratási folyamatát minél előbb indítsa meg s az ügyről őszi közgyűlésünkre jelentését adja be.

Nagybáriban szigoruan meghagyatík, hogy az iskola külső feliratát készíttesse el s erről őszi gyűlésünkre jelentést tegyen.

37. Mult évi őszi e. m. közgyűlésünk 33. pontja utasította az abarai, bodzásujlaki, csarnahói, kisazari, nagykázmeri, nagyráskai, magyarsasi, nagytoronyai, kistoronyai, szöllőskei, garanyi, kaszói és kisbárii egyházak előljáróit, hogy gondnoki számadásaikat, illetve költségvetéseiket az utasítás szerint javítsák ki, valamint az abarai, alsómihályi, gercselyi, kisztei, homonnai, kaszói, kisazari, hardicsai, borsii, nagykázmeri, nagyráskai, zempléni, kistráskai, hegyii, kolbásai, kistoronyai,

szöllőskei és b.-szerdahelyi egyházak adófőkönyveiket az esperesi hivatalhoz terjesszék be.

Esperes jelenti, hogy a fent megnevezett egyházak gondnokai számadásaikat, költségvetéseiket s adófőkönyveiket be-terjesztették.

Tudomásul szolgál.

38. U. e. évi e. m. közgyűlésünk 39. pontjára egyházlátogatóságok jelentik, hogy a tanszerek minden iskolában beszereztettek, kivéve Csarnahót.

E jelentések tudomásul vétetnek; *Csarnahó* pedig útasíttatik a tanszerek mielőbbi beszerzésére.

39. U. e. évi őszi közgyűlésünk 30. pontja útasította a kolbásai, gálszécsi, bánóci, kistráskai, szalóki és lasztoméri egyházakat, hogy hiányzó tanszereiket szerezzék be.

Emez egyházak lelkészei jelentik, hogy a hiányzó tanszerek beszereztettek.

Tudomásul szolgál.

40. U. e. évi őszi közgyűlésünk 56. pontjára esperes jelenti, hogy Kassay József szöllőskei tanító okmányai beterveztettek.

Tudomásul szolgál.

41. Az 1910. évi őszi egyházmegyei közgyűlés 20-ik jegyzőkönyvi pontjára a gálszécsi lelkész jelenti, hogy az egyház, az általa kölcsönzött tőkének második részletét a folyó évi bevételeiből fogja visszafizetni.

A jelentés tudomásul vétetvén, az ügy továbbra is nyilvántartatni rendeltetik.

42. A múlt 1910. évi őszi egyházmegyei közgyűlés 21. jegyzőkönyvi pontjára esperes jelenti, hogy a morvai egyház

2100 koronás kölcsönének törlesztésére a múlt évben semmit sem fordíthatott, mert a templom javítására fordított kiadások teljesen igénybe vették anyagi erejét.

Az egyházmegyei közgyűlés a jelentést tudomásul veszi, s az ügyet továbbra is nyilvántartani rendeli.

43. Az 1910. évi tavaszi egyházmegyei közgyűlés 29. sz. határozatában körülírt ladamóci tanítói díjlevél ügyre vonatkozólag esperes bemutatja a ladamóci lelkésznek hozzá, általa pedig a püspök úr ő méltóságához intézett levelét és az arra kapott választ.

Miután ezen ügy az illetékes közigazgatási hatóságok előtt még folyamatban van s jelenleg nincs úgy előkészítve, hogy azt az egyházmegye érdemlegesen tárgyalhatná, azt a mai közgyűlés napirendjéről leveszi s a bemutatott iratokat esperesnek kiadja.

44. Az 1908. évi e. m. tavaszi közgyűlés 51. jegyzőkönyvi számú határozatával a ladamóci egyháznak megengedte, hogy 1800 koronát kitevő regáleváltság címén fennálló tőketartozásának törlesztését az 1912. évben kezdhesse meg.

Ezen ügy továbbra is nyilvántartásban marad.

45. Az 1910 évi e. m. őszi közgyűlés 32. jegyzőkönyvi pontjára kistráskai és lasztóci lelkészek jelentik, hogy a kistráskai, nagykázméri és lasztóci iskolai ingatlanok átírása megtörtént. Lasztóméri lelkész jelenti, hogy az egyház néhai dr. Eperjessy Lajos ügyésznek meghatalmazást adott, az ottani iskolai ingatlanok átírásának keresztülvitelére, de az eredményről mitsém tud.

Az egyházmegyei közgyűlés a kistráskai és lasztóci lelkészek jelentését tudomásul veszi.

A lasztoméri egyházat pedig utasítja, hogy miután dr. Eperjessy Lajos meghalt, utódja pedig nincs, de különben is az ő nevére kiállított meghatalmazással más el nem járhat, sürgősen intézkedjék az ingatlanok átírása iránt.

A jelentéstételt immár negyed ízben elmulasztó gercselyi és az érdemleges jelentéstételre két ízben felhívott tussai egyházak hanyag eljárása felett rosszalását fejezte ki az e. m. közgyűlés és most már szigoruan utasítja ezen két egyházat, hogy az őszi közgyűlésig multhatatlanul tegyen eleget kötelezettségének és az eredményt, ugyancsak az őszi közgyűlésnek jelentse be.

46. Az 1910. évi tavaszi e. m. közgyűlés 79. sz. jegyzőkönyvi határozatának 2 pontjára e. m. pénztárnok jelenti, hogy az országos lelkészi nyugdíjintézeti járulékok fedezésére kiutalt 3124 korona 71 fillérből felmaradt és takarékpénztárban elhelyezett 1321 korona 71 fillért rendeltetése szerint az 1910. évi belépési járulékok fedezésére fordította.

Az egyházmegyei közgyűlés a jelentést tudomásul veszi.

47. Olvastatott Fejes István püspök úr Öméltóságának az egyházmegyei közgyűléshez intézett 2234/1910. szám alatt kibocsátott körlevelele.

A tiszáninneri ref. egyházkerület püspöki hivatalától.

2234/1910. szám.

Nagytiszteletű Esperes Úr! Méltóságos Gondnok Úr!

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Püspöki működésem megkezdése alkalmával nem mulaszthatom el, hogy annál az összeköttetésnél fogva, melybe jelenlegi állásomban az egyházmegyei hatóságok-

kal léptem, mindenekelőtt a legmelegebben ne üdvözöljem, az egyházmegye vezető tisztviselőit és a nagytiszteletű egyházmegyei közgyűlést.

Fogadják mindnyájan szíves köszöntésemet, aki úgy csatlakozom hozzájuk a közös munka terén, mint első ugyan az egyenlők között, de köteles szolgálja mindeneknek. De lelküлетem szerint is úgy fogom fel az egyházmegyékhez való viszonyomat, társkormányzókul tekintve azokat, akik ott az ügyek élén állanak, s velem együtt őrállói tisztet gyakorolnak a gyülekezetek felett. Éppen azért én is viszont kérem, méltóztassanak engem püspöki állásomban bizalommal és szeretettel fogadni, támogatni és segíteni, hogy eképen összhangzó egyetértésben mozdíthassuk elő egyházunk közjavát.

Azt a kormányzó programot, amelyet beiktatásom alkalmával minden irányban nyilvánítani ígértem, az egyházmegyékkel szemben, ezzel be is fejezhetném. Amit ehhez még teszek, az röviden abból áll, hogy én az egyházmegyéket mindenkor alkotmányunk törzsének. derekának, így a legfőbb erejének tartottam, úgy a történelmi fejlődés, mint a gyakorlatnál fogva is. Az egyházmegyei gyűléseken vesz részt minden lelkész és minden gyülekezet közvetlenül, összpontosítva a szétagolt erőket, hogy így egymásra hatva, egymást segítve és ellenőrizve, biztosítsák a dolgok ékes rendjét, az egyházi élet eleven-ségét és felvirágoztatását. Az önkormányzat nagy áldása ez; épen ezért főtekintettel leszek arra, hogy egyházmegyék ebbeli jogaikat, mind szélesebb körben gyakorolhassák és mindazokban a kérdésekben is, melyek végérvényesen a felsőbb kormányzati fokon döntetnek el, az egyházmegyék mindenkor meghallgattassanak, véleményyt adhassanak, hogy szabályaink, törvényeink és intézményeink az önkormányt ősforrásaiból vegyék tápláló erejüket. Kérem is egyházmegyénket, hogy a mai időben, midőn az önkormányzattal nem rendelkező felekezetek is másnemű tömörülésekben keresik a közérő forrásait, mi a meglévő erőinket kétszeres tevékenységre használjuk fel. Legyenek gyűléseink népések, ne hiányozzanak onnan se a lelkészek, se a gyülekezetek képviselői, hogy szónak, tettek, határozatnak kifelé és befelé megfelelő

súlya legyen úgy egyházi közéletünkre, mint egyénekre nézve.

A kormányzat részleteit azért nem említem fel, mert úgy egyházkerületi gyűléseinken, mint a konventen szerzett tapasztalataimnál fogva csak dicsekedéssel emlékezhetem meg arról, hogy a mi egyházmegyéink, a kötelességek betöltésében első sorokban állanak. Nincs is más kérésem, mint hogy maradjon ez így ezentúl is. Én a magam részéről arra fogok törekedni, hogy az előmbe jutott ügyek gyorsan és késedelem nélkül intéztesse el; ugyanazt kérem a Nagytiszteletű esperes uraktól is, hogy a közbizalom által reánk ruházott állásokban, minden tisztünket töltsük be híven, közhaszonra és közmegnyugvásra.

És végül a midőn még hálás szívvel megköszönöm ezen alkalommal is azt a szeretetteljes bizalmat és kitüntető üdvözlét, amelyben engem püspöki beiktatásom alkalmával, úgy az egyházmegye elnöksége, mint annak képviselői részesíteni méltóztattak, ugyancsak kérem most is: akik reá tették ősz fejemre pásztori pályám földi koronáját, tartsanak meg továbbra is abban a testvéri szeretetben, amely engem egyedül tesz boldoggá és egyedül teszi édessé minden szolgálataimat, amelyeket magamra vállaltam és teljesíteni ígérek.

Mindnyájukra Isten áldását és kegyelmét kérve, atyafiúi szíves üdvözléssel és szeretettel maradtam.

Sátoraljaihely, 1910. dec. 22.

P. H.

Fejes István s. k.

püspök.

Tudomásul vétetvén, egész terjedelmében a jegyzőkönyvbe felvétetni határoztatik.

48. A magyarizsépi egyház arra kéri egyházmegyénket, hogy engedtessek meg neki, miszerint istállójának s egyéb melléképületeinek, melyek teljesen használhatatlanokká váltak, — újból való felépítésére az egyházkerület pénztárából 4000 korona kölcsönt vehessen fel; miután az egyház nincs azon helyzetben, hogy e célra kivetést eszközölhessen, s készpénz-

zel sem rendelkezik, nevezett épületek felállítása pedig elodázhatlan és sürgős szükségét képez.

Az ügy mind a magyarizségi anya, mind a cseleji fiókegyház presbyteriumában és közgyűlésében szabályosan letárgyaltatott s egyhangulag megszavaztatott. A 4000 korona kölcsön kamata és törlesztésére fordítják, az anyaegyház 6 holdas szántóföldének 240 korona bérösszegét, a fiókegyház pedig azon 240 korona kamatát, mely a községi temetőnek eladott föld eladási árából befolyt. Az anyaegyház $\frac{2}{3}$, a fiókegyház $\frac{1}{3}$ résszel járul az évi kamat és törlesztéshez.

Egyházmegyénk tekintettel nevezett gazdasági épületek felépítésének halaszthatlan, sürgős voltára: megengedi, hogy a magyarizségi egyház a főt. egyházkerülettől 4000 korona kölcsönt vehessen fel, eziránti kérését melegen ajánlja egyházkerületi közgyűlés figyelmébe.

49. Tárgyalás alá vétetett az eperes következő előterjesztése:

11/1911. és 21/1911. sz. körlevelemmel az 1908. évi XLVI. t.-c. végrehajtása tárgyában kiadott 100600/1910. évi vallás és közokt. miniszt. rendelet értelmében intézkedtem az iskola dologi kiadásai iránti folyamodás tekintetében. A kérvények be is adattak! S értesülésem szerint némely egyház kapott is e címen államsegélyt. Többek kérvényét azonban a vármegyei közigazgatási bizottság, azon indokból, mert a hivatkozott miniszteri utasítás szerint követelt 1905/6, 1906/7. 197/8. évi iskolai költségvetést és számadást, vagy annak hiányát pótló egyházi költségvetést és számadást nem csatoltak, érdemleges tárgyalás nélkül elutasította; másokét pedig azon indokból utasította el, mert az 1908. évi XLVI. t.-c. 3. §-ának szigorú értelmezésével csakis a tandíj címén beállott csökkenésért állapítanak meg kárpótlást. Fapénz vagy más címen szedett jövedelemnek elmaradásáért nem adható segély, mert a törvény 5. §-a csakis tandíj kárpótlásról tesz említést. Ily körülmények között, ha a felküldött felebbezéseket is elutasítja a miniszterium, ami valószínű s azonfelül, miután a törvény 6. § a a népoktatás ingyenességének biztosítása céljából egyenesen megtiltja népiskolánkban a tanulóktól, a tandíj, fapénz,

iskola napi tisztogatása, vagy ahhoz hasonló illeték szedését, főképp kisebb lélekszámmal bíró s szegényebb egyházaink a legváltásosabb helyzetbe jutnak; mert hogy ezen járulékot a hívek egyetemére évenkénti egyházi adó címén vessük ki, mindenki elgondolhatja az ezekből származható bonyodalmakat, bajokat. Keresnünk kell tehát a módot, az ebből származó bajok elhárítására.

Egyházmegyénk eme panaszt magáévá teszi s a főtiszt. egyházkerületet felkéri, hogy találjon módot a panaszos ügy kedvező elintézésére.

50. Olvastatott az egyházmegyei missiói bizottságnak 1911. május 1-én tartott ülésében felvett jegyzőkönyve a homonnai missiói egyháznak az 1910 évi állapotáról. E szerint az egyház ha nem is végzett az elmúlt évben nagyobb alkotásokat, de a haladás, a fejlődés útján van s midőn önmagát erősíti, kovászként hat az idegen nyelvű és felekezetű felvidéki lakosokra, amit bizonyít a többek közt az is, hogy mióta Varannón a magyar nyelvű istenítiszteletet a lelkész megkezdette, melyet az intelligencia sűrűn látogat, a r. kath. lelkész is bevezette a maga templomába a magyar nyelvű prédikációkat. A belső fejlődés jelei gyanánt tekintendők, hogy két helyen is buzgólkodnak templomépítés ügyében. Mezőlaborcon és Varannón. Az előbbi helyen vasuti és más hivatalnokok állanak az ügy élén s a cél eléréséhez szükséges összeget részint önmegadóztatás, önkéntes adományozás, részint a multságok rendezéséből származott jövedelmökből kívánják összehozni. De céljukat csak úgy érhetik el, ha egyházi főhatóságunk is segélyekre sietne egy kevés közalapi segély megadásával. A varannói templomépítés Bodor Gábor ottani gondnok lelkes agitációja folytán már közel áll a megvalósuláshoz, amennyiben már 11 ezer korona van együtt, bár a 20 ezer korona értékű földbirtok haszonélvezetébe még most sem léptek bele. Baj azonban, hogy a templom kérdésénél egyenetlenség ütötte fel fejét a két prot. felekezet hívei között. Mert jóllehet a lutheranusok, akik itt kisebbségben vannak és csatlakozottaknak tekintették magokat, s mint ilyenek járultak hozzá a templomalap létesítéséhez, melynek folytán elismerték a templom ref. jellegét, most mégis azt

követelik, hogy a templomon rajta legyen a luth. jelleg, a kereszt, bent az oltár stb. Miután pedig megegyezésre jutni nem tudtak: mindkét egyház hívei a felettes hatóságra bízták a döntést, *felterfeszítést intézvén hozzájuk*. Homonnai egyházunk tehát azt kéri most, hogy a közös prot. bizottság által alkotott II. geresdi egyezség értelmében, — minthogy a lutheránusok csatlakozottak, a ref.-ok többségben vannak, a templom alap felosztás nélkül, feltétlenül biztosíttassék a ref. egyház számára. Ezenkívül, hogy a ref. egyház célját, a templomépítést megvalósíthassa, tökesegély eszközöltessék ki számára. Ezáltal megmentik a templom és egyház ref. jellegét és elérik, hogy az istentisztelet mindig magyar nyelven fog végeztetni, holott a lutheránusok a tót istentiszteletet okvetlenül bevezetnék oda.

Panaszosan említi a lelkész, hogy az énekvezér tiszteletdíjának 80 koronáról 200 koronára való felemelését nem eszközölhették, az egyetemes adóalap pedig kérelmeket elutasította, mi lesz másodizben benyújtott kérvényökkel, nem tudják. Még nagyobb baj, hogy a lelkész 1600 kor. fizetéséből nem képes hivatásának oly mértékben megfelelni, mikép óhajtaná. Ezzel kapcsolatban azt kéri, hogy tétessék felterjesztés, hogy hasonlóan az eperjesi missiói egyház szervezésénél követett eljáráshoz, — a mostan következő fizetésrendezésnél: missiói fizetése rendes fizetésbe ne számíttassék be.

Panaszának tárgyát képezi az is, hogy jóllehet hitoktatás címén előbb megkapta a vasuti igazolványt: ujabban a vasutiigazgatóság azt megvonta. E tekintetben illetékes helyre felfolyamodással élt. Ugyancsak megrövidítette a közoktatási kormány akkor, midőn a mezőlaborci állami iskolában végzett hittanításért járó s eddig folyton ki is utalt 80 koronát, felére, 40 koronára szállította le, holott ebből még utiköltségre is alig telik. E tekintetben, vagyis a 80 korona visszaállítása iránt egyházmegyénk közbelépését kéri.

Az év folyamán végzett munkájáról pedig a következő képet terjesztjük a Nt. e.-megye elé. Istentiszteleteket tartott: Homonnán, Mezőlaborcon, Varannón, Szinnán, Sztropkón. Urvacsorát osztott ugyanazon helyeken. A hívek templomlátogatása, kivéve a homonnaiakat, — kielégítő volt. Utazásairól naplókat csatol. Beszámol a confirmációról, a keresztelesekről, az esketésekről, temetésekről, a betegek látogatásáról,

statisztikai adatokkal, valamint az át és kitérésekről is. Hiveit a szórványokban is meglátogatta, s hiterősítő műveket osztott ki köztük, részint sajátjából, részint az egyházkerület ajándékából.

Tanított a homonnai különféle iskolákban és a mezőlaborci állami elemi népiskolában. A növendékek számáról statisztikai kimutatást csatol, velök a csatolt jegyzőkönyvek szerint vizsgát állott, a kerületi tankönyveket használta, az énektanításra különösen nagy gondot fordított

Kimutatást készített az egyház vagyoni állásáról, bevételéről s kiadásáról, vagyonáról, terheiről, a varannói és mezőlaborci templomalapokról. De már az fájdalmasan érinti, hogy a hivek hátraléka 369.32 K, mely leginkább a lutheránusok nevéen áll, a kikkel szemben a végrehajtást sem lehet foganatosítani, miután az egyesületi szabályzatot az ő fellettes hatóságuk még mindig nem erősítette meg.

Egyházmegyénk missziói bizottsága ajánlja a Nt. egyházmegyei közgyűlésnek a következőket.

1. Méltóztassék a homonnai missziói lelkész eme jelentését, mely az egyház 1910. évi életének hű tükre s a lelkész szorgalmáról és hivatásáról tesz tanúbizonytságot, — tudomásul venni.

2. Ami a Varannón építendő templom jellegét illeti: missziói bizottságunknak az álláspontja, hogy e kérdésben általában zsinórmértékül kell, hogy szolgáljon az az „Egyezség“, mely a magyarországi ref. és ág. hitv. evangélikus egyházat közösen érdeklő ügyek szabályozására kiküldött együttes bizottság által Budapesten 1900. március hó 6-án megállapított. A varannói ref. és ág. ev. egyházra ezen „Egyezség“ III. része illik, mert a varannói ág. evangélikusok nem egyesültek az ottani reformátusokkal, csak, mint kisebbségben lévők, hozzájuk csatlakoztak. Ily csatlakozási viszonyban lévő egyházak pedig az Egyezség szerint mindig csak az egyik, még pedig azon egyház jellegével bírnak, melynek hívei többségben vannak. Ugyanezen Egyezség 17. §-a szerint az ily gyülekezet ingatlanai, egyházi és iskolai épületei s egyéb vagyona a jelleget adó gyülekezetéi. Missziói bizottságunk a közös prot. bizottság által megállapított s mindkét prot. egyházat kötelező Egyezséggel ellenkezőnek tartaná a varannói

ág. h. evangélikusok azon óhajását, hogy az építendő templomon, — bár azokat az ág. evangélikusok is használnák, ág. jelvény volna. Ugyanezen szabályzat dönti el a tulajdonjog kérdését is olykép, hogy a vagyon a jelleget adó gyülekezeté. Tekintettel azonban arra, hogy az egyezkedés ügyében 1902. tavaszán Sátoraljaújhelyben felvett jegyzőkönyvünk 75. pontja szerint említett bizottság még most sem lett kiküldve: utasíttatni kérjük a homonnai egyházat, hogy ily bizottság kiküldését kérje a főt. püspök úrtól s felkérendőnek tartanánk a főt. püspök urat, hogy e tárgyban lépjen érintkezésbe a tiszavidéki ev. püspök úrral.

Ezzel kapcsolatban, ami a varannói reformátusok töke-segély iránti kérését illeti: missiói bizottságunk utasítani kívánja az egyházat, hogy ez iránti s kellőleg felszerelt kérvényét következő egyházmegyei gyűlésünkre adná be.

3. Ami az egyháznak azon kérését illeti, hogy a Mezőlaborcon építendő templom céljaira 1000 kor egyszersmindenkori segély eszközöltetnék ki: missiói bizottságunk ajánlja az egyházmegyének, méltóztassék a mezőlaborci fiókegyházat utasítani, hogy ez iránti és kellőleg felszerelt kérvényét következő közgyűlésünkre nyújtsa be.

4. Ami a lelkésznek azon kérését illeti, hogy tenne egyházmegyénk ismételten lépéseket az iránt, hogy missiói fizetése a lelkészi fizetések újabb rendezése alkalmával rendes fizetésébe be ne számíttassék: missiói bizottságunk ezen méltányos kérést melegen ajánlja a nt. egyházmegyei közgyűlés pártoló figyelmébe s fölkéri, hogy ez iránt tegyen lépéseket a főt. egyházkerületnél.

5. Végül a lelkésznek azon kérését illetőleg, hogy a mezőlaborci vallásoktatásért a közoktatási minisztérium által eddig adott, de most felére leszállított 80 kor. tiszteletdíj kiutalása iránt nevezett minisztériumnál a szükséges lépések tétessenek meg: missiói bizottságunk felkéri a nt. egyházmegyei közgyűlést, hogy e tekintetben írjon fel a főt. egyházkerülethez.

6. A lelkész megvont vasúti jegyére vonatkozólag javasolja a missiói bizottságunk, hogy utasíttassék a lelkész, miszerint kérje fel a miskolci üzletvezetőséget időleges szabadjegy adására.

Egyházmegyénk 1. a homonnai missiói egyház 1910. évi állapotáról beadott fenti jelentést tudomásul veszi.

2. A varannói építendő templom jellege s vagyona tárgyában előterjesztett bizottsági jelentést, mint a közös prot. bizottság 1900. évben készült s mindkét prot. egyházat kötelező „Egyezségén“ alapulót elfogadja, azt helyesnek ismeri s a varannói egyházat utasítja, hogy szorososan amaz említett Egyezséghez tartsa magát minden tekintetben. Az egyezkedés ügyében kiküldendő bizottság iránti javaslatot is magáévá teszi. Ez ügyben való tárgyalásra kiküldetnek az esperes, Péter Mihály papi főjegyző, Isépy Tihamér ügyész, Thuránszky Tihamér t. bíró és Bodor Gábor varannói főgondnok. A tőkesegély kieszközlése iránti kellőleg felszerelt kérvényét következő közgyűlésünkre adja be.

3. Ugyanezen közgyűléshez nyujtsa be a Mezőlaborcon építendő templom részére szükséges 1000 kor. egyszersmindenkori segély iránti kérvényét.

4. A lelkész missiói fizetésének a rendes fizetésébe való be nem számítása iránti, a missiói bizottság által támogatott kérését melegen ajánlja a főt. egyházkerületi közgyűlés figyelmébe.

5. Hasonlóképen felkéri a főt. egyházkerületet az iránt, hogy a homonnai lelkésznek a mezőlaborci vallásoktatásért eddig adott 80, de most felére leszállított tiszteletdíja visszaállítása tekintetében illetékes helyen a kellő lépéseket tegye meg.

6. A vasúti jegy kérésére vonatkozó előterjesztést szintén határozati erőre emeli s a lelkészt oly értelemben utasítja.

51. Dókus László t. birónak egyházmegyei gondnokká történt választásával, — emez állás megüresedett.

Egyházmegyénk a tanácsbírói állásra vonatkozó szavazatoknak jul. 15-ig valóbe adására az egyházakat utasítja; a szavazatbontó bizottság tagjaiul megválasztja az elnökség mellett a Sátoraljauhelyen lakó tisztikart, mint bizottságot, akiket utasít, hogy ha az első szavazás alkalmával senki sem nyerne abszolút többséget, új szavazást rendeljenek el.

52. Dókus László világi tanácsbíró egyházmegyei gondnokká választatván, a tanügyi választmányi elnöki, valamint a számvevőszéki, missiói, egyházmegyei nyugdíj és segélyosztó bizottságokban 1—1 tagsági hely megüresedett.

Ennek folytán az elnökség a választást elrendelvé, a tanügyi választmányi elnöki állásra Bernáth Aladár világi tanácsbíró megválasztott.

A többi tagsági helyek betöltését, tekintettel arra, hogy a megüresedett világi tanácsbírói állás rövid idő alatt betöltetni fog, az őszi egyházmegyei közgyűlésre halasztja.

53. A hoóri ref. egyház kéri, hogy iskola építésből fedezetlenül maradt 6000 korona tartozásának ideiglenes fedezése céljából a kért domesztikai tökesegély megérkezéséig 6000 korona kölcsönnek az egyházkerületi pénztárból leendő felvételét az e. m. engedje meg.

Az egyházmegye a kért kölcsön felvételét megengedi és nevezett egyház kérelmét a főt. Egyházkerületre pártolólág felterjeszti. Felhívja azonban az egyházmegye a hoóri egyházat, hogy mivel előbbi határozata értelmében a domesztikai segély ezen 6000 korona tartozását nem fogja egészen fedezni, a hiányzó rész honnan leendő fedezését már most tegye megfontolás tárgyává.

54. A nagybárii egyh. előjárósága a tanítói lakás felépítésére addig, míg az első helyen engedélyezett tökesegélyét

megkapná, 4000 kor. kölcsönt akar a főt. egyh. kerület pénztárából felvenni.

Miután ugy a presbyterium, mint a közgyűlés e kölcsön felvételét egyhangulag elhatározta s az ellen kifogást senki sem tett: e kölcsön felvételét egyházmegye megengedi s felsőbb jóváhagyás végett a főt. egyházkerületre felterjeszti.

55. Esperes bemutatja Deák János volt szalóki tanító lemondó levelét és jelenti, hogy őt az egyházmegye kötelékéből 1910. október 26-án elbocsájtotta.

Tudomásul vétetett.

56. Olvasatott a felsőzempléni református egyházmegye segélyosztó bizottságának Sátoraljauhelyben 1910. évi nov. hó 15-ik napján tartott üléséről felvett jegyzőkönyve, amint következik:

A felsőzempléni református egyházmegye segélyosztó bizottságának Sátoraljauhelyben 1910. évi november hó 15-iki üléséről felvett

Jegyzőkönyv.

Jelen voltak: Huttka József esperes, Dókus Gyula h. gondnok elnöklete alatt Dókus László, Bernáth Aladár vil. t. bírák, Tudja Mihály e. m. pénztárnok, Isépy Zoltán vil. főjegyző ugysis mint jegyzőkönyvvezető.

1. Elnökség jelenti, hogy a tiszáninneri ref. egyházkerületi pénztár, s a püspöki hivatal útján az egyházmegyei pénztárba a következő segélyösszegek érkeztek be.

a) Régi államsegély	---	---	---	---	3691 kor.	48 fill.
b) Baldácsy alapból	---	---	---	---	809 „	52 „

c) Tolcsvai Nagy Gedeon alapból ...	200	kor.	—	fill.
d) Szűkösi-hollandi tár ...	240	„	—	„
e) Szegény lelkészek, tanítók részére	20	„	—	„
f) Mult évi államsegély maradvány ...	258	„	44	„

Összes kiosztás alá eső segély: 5219 kor. 44 fill.

A bizottság a jelentést tudomásul veszi.

2. Elnökség jelenti, hogy a következő segély-kérvények érkeztek be.

a) Egyházak: Csarnahó, Kistoronya, Nagytoronya, Tussa, Lasztóc, Nagykázmér, Kolbása, Gálszécs, Nagyráska, Szalók.

b) Lelkészek: Böszörményi Sándor (mezőlaborci hitoktatás fuvardíja fejében 100 kor., lásd 1910. tavaszi e. m. közgyűlés 75 jkvi 6. pont a.), Szegő Benő, Horkay Lajos, Sztankovics Lajos, Kozma Gedeon, Erdélyi András nagykázméri vallástanítás, házbér és fűtés céljára 50 kor. iránti kérvénye.

c) Lelkeszi özv.: özv. Ujj Istvánné, özv. Kálniczky Jánosné, özv. Lengyel Józsefné, özv. Soltész Károlyné, özv. Gyarmathy Sománé, özv. Babarék Dánielné.

d) Tanítók: Karakó Ferenc, Ónody Zoltán, Berencsy Endre, Bottka Gyula.

e) Tanító özvegyek: özv. Magyar Istvánné, özv. Ónody Miklósné.

f) Lelkeszi árvák: Hajzer Erzsébet és Ilona.

g) Egyházmegyei jegyzőkönyvek bekötésére őszi e. m. gyűlés 16. szám szerint 11 kor. 90 fillér.

h) Sárkány Erzsébet és Róza.

A segélyosztó bizottság a kérvényező lelkészeket ez idő szerint nem részesíti segélyben, mert a gyámintézeti belépési járulékának 72%-ig terjedő bizonyos %-át ez évben is a szűkösi-hollandi tár fizette ki helyettük. Ugyancsak nem részesíthette segélyben Karakó Ferenc és Berencsy Endre tanítókat.

A körülmények mérlegelése után az 1909. évi tavaszi e. m. közgyűlés 60 és az őszi e. m. közgyűlés 51 sz., továbbá a folyó évi tavaszi e. m. közgyűlés 75. jkvi 6. számú határozat figyelembe vételével bizottság a segélyeket következőleg állapította meg:

Régi és új államsegély	---	---	---	3691	kor.	48	fill.
Mult évi államsegély maradvány	---	---	---	258	„	44	„
Összesen :				3949	kor.	92	fill.

Elosztása következő:

I. F. évi államsegély után okmánybélyeg	12	kor.	50	fill.
Többi segélyek utáni portó	1	„	—	„
Egyházkerületnek visszafizettetett a Szű- kösi-hollandi-tárta	155	„	76	„
Esperesi iroda átalány	200	„	—	„
Főjegyző tiszteletdíja	350	„	—	„
Aljegyző tiszteletdíja	150	„	—	„
Pénztárnok tiszteletdíja	300	„	—	„
Tanügyi előadó tiszteletdíja	97	„	20	„
Számvevőszék tiszteletdíja	100	„	—	„
Egyházkerületi gyűlés tartási alap	200	„	—	„
Egyházmegyei gyűlés tartási alap	150	„	—	„
Tavaszi és őszi e. m. gyűlésre napdíjak	520	„	—	„
Egyházi látogatók fuvardíja	570	„	—	„
Iskola látogatók fuvardíja	175	„	—	„
Egyház ker. kiküldöttek részére tavaszi gyűléskor	160	„	—	„
Egyház ker. kiküldöttek részére őszi gyűléskor	120	„	—	„
Rendkívüli egyházker. gyűléskor fuvardíj	80	„	—	„
Okt. 11-iki egyházker. gyűléskor fuvardíj 5 jelenlevő részére	150	„	—	„
Esperesnek fuvardíj br. Vay Béla teme- tésekor	20	„	—	„
Számvevőségi kiküldöttek napdíja	80	„	—	„
Segélyosztó bizottság napdíja	20	„	—	„
Egyházi jegyzőkönyvek nyomtatási ára	318	„	46	„
Maradvány a jövő évre	20	„	—	„
Összesen :	3949	kor.	92	fill.

II. br. Baldácsy-alap 809 kor. 52 fill.

Levéltárnok tiszteletdíja	---	---	---	50	kor.	—	fill.
Egyházker. tanügyi bizottság fuvardíja	---	---	---	20	”	—	”
Nagymihályi és rebrini hitoktatásért	---	---	---	200	”	—	”
Nagykázméri hitoktatásért	---	---	---	100	”	—	”
Mezőlaborci hitoktatásért	---	---	---	50	”	—	”
Tanügyi bizottsági elnök tiszteletdíja	---	---	---	100	”	—	”
özv. Soltész Károlynénak (egyh. m. gyám- tár helyett)	---	---	---	30	”	—	”
Sárkány Erzsébet és Rózának (egyh. m. gyám-tár helyett)	---	---	---	30	”	—	”
Jutalom könyvekre	---	---	---	50	”	—	”
Böszörményi Sándornak 1910. tavaszi e. m. gy. 75—6. sz. jkvi határozat sze- rinti varannói Istentisztelet fuvardíja	---	---	---	100	”	—	”
Böszörményi Sándornak mezőlaborci hit- oktatás fuvardíja	---	---	---	64	”	—	”
N.-kázméri egyháznak (hittanórán fűtésre)	---	---	---	15	”	52	”
				Összesen:	809	kor.	52 fill.

III. Tolcsvai Nagy Gedeon alap 200 kor.

Bottka Gyula tanító	---	---	---	30	kor.	—	fill.
Ónody Zoltán tanító	---	---	---	30	”	—	”
Egyh. m. levéltári könyvek bekötésére	---	---	---	11	”	91	”
özv. Ujj Istvánné	---	---	---	20	”	—	”
özv. Soltész Gyuláné	---	---	---	20	”	—	”
özv. Kálniczky Jánosné	---	---	---	20	”	—	”
özv. Lengyel Józsefné	---	---	---	20	”	—	”
Hajzer Erzsébet és Ilona	---	---	---	20	”	—	”
özv. Babarék Dánielné	---	---	---	20	”	—	”
özv. Magyar Istvánné	---	---	---	08	”	09	”
				Összesen:	200	kor.	— fill.

IV. Szükösi-hollandi-tár 240 kor.

özv. Magyar Istvánné	---	---	---	---	11 kor.	91 fill.
özv. Ónody Miklósné	---	---	---	---	20 "	— "
Csarnahói (képezdei tőke tartozása)	---	---	---	---	20 "	80 "
Kistoronyai egyház	---	---	---	---	20 "	80 "
Nagytoronyai egyház	---	---	---	---	20 "	80 "
Tussai egyház	---	---	---	---	20 "	80 "
Lasztóci egyház	---	---	---	---	20 "	80 "
Nagykázméri egyháznak helyiség és fűtésért	---	---	---	---	20 "	80 "
Kolbásai egyház	---	---	---	---	20 "	80 "
Gálszécsi egyház	---	---	---	---	20 "	80 "
Nagyráskai egyház	---	---	---	---	20 "	80 "
Szalóki egyház	---	---	---	---	20 "	80 "

Összesen: 240 kor. — fill.

V. Szegény lelkészek és tanítók tára 20 kor.

özv. Lengyel Józsefnének --- --- --- 20 kor. — fill.

Kelt mint fent.

Dókus Gyula s. k.
h. gondnok.

Hulka József s. k.
esperes.

Dókus László s. k.
vil. tanácsbíró.

Tudja Mihály s. k.
egyház m. pénztárnok.

Bernáth Aladár s. k.
vil. tanácsbíró.

Isépy Zoltán s. k.
vil. főjegyző.
jegyzőkönyvvezető.

Az egyházmegyei közgyűlés a jegyzőkönyvet tudomásul veszi és egész terjedelmében a jegyzőkönyvbe felvétetni határozza.

57. Olvastatott a közalap bizottságnak Sátoraljaujhelyben 1911. évi január 31-ik napján tartott üléséről felvett jegyzőkönyv, amint következik;

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Sátoraljaujhelyben a felsőzempléni ref. egyházmegye közalapi bizottságának 1911. évi január 31-én megtartott ülésében.

Jelen voltak: Hutka József esperes, Dókus Gyula t. bíró világi elnök, Tudja Mihály pénztárnok, mint közalap kezelő, Kádár János, Dókus László bizottsági tagok.

Esperes üdvözlővén a bizottság tagjait, bemutatja a pénztárnok által beterjesztett orsz. egyházi közalap 1910-ik évben befolyt járulékaikról szóló elszámolást, mely szerint hátralék volt az 1909. december 31-én 674 korona 04 fillér, ezen hátralék a folyó évben teljesen kifizettetett és pedig 7 korona 58 fillér késedelmi kamattal. S e szerint az 1909. évi hátralék mind befolyt. Az 1910-ik évre megállapított közalap járuléka volt 1159 korona 76 fillér, ebből befizettetett 751 korona 76 fillér, hátralék 1910. december 31-én 408 korona. Persely pénzből befolyt 17 korona 53 fillér. Az 1911. évre megállapított közalap járuléka 1159 korona 76 fillér. Közalap bizottság, ezen előterjesztést tudomásul veszi. Az 1910. évi elszámolást azzal hagyja helyben, hogy esperes a pénztárnok részletes kimutatása szerint a hátralékok behajtása iránt mielőbb intézkedjék.

Kmft.

Hutka József s. k.
esperes.

Dókus Gyula s. k.
gondnok, biz. elnök.

Tudja Mihály s. k.
egyházm. pénztárnok

Dókus László s. k.
biz. tag.

Kádár János s. k.
biz. jegyző.

A jegyzőkönyv tudomásul vétetvén, egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vétetni rendeltetett. Együttal felhívatnak az egyházak, hogy az 1911. évre megállapított járulékokat, folyó évi november 1-ig fizessék be.

58. Olvastatott az orsz. ref. lelkészi nyugdíj és özvegy árva gyámintézeti bizottság 1911. évi január 25-én tartott üléséről felvett jegyzőkönyv, amint következik.

Jegyzőkönyv.

Felvétellett Sátoraljaujhelyben 1911. január hó 25-én a felsőzempléni ref. egyházmegye orsz. ref. lelkész nyugdíj és özv. árvagyámintézeti bizottságnak ülésében.

Jelen voltak: Huttka József esperes, Dókus Gyula t. bíró, világi elnök, Dókus László, Péter Mihály biz. tagok, Tudja Mihály pénztárnok.

Elnöklő esperes üdvözölvén a bizottság tagjait, bemutatja a pénztárnok által az orsz. ref. lelkészi nyugdíjintézet 1910. évi járulékainak befizetéséről szóló általános kimutatást. A bizottság a kimutatást tudomásul veszi, jegyzőkönyvbe iktatja, amint alább következik:

Összes tartozás volt hátralékkal együtt 6424 korona 15 fillér, ebből befizettetett, a múlt évben 5181 korona 69 fillér, hátralék maradt 1910. december 31-én 1242 korona 49 fillér. Ezzel kapcsolatban felhívatik az esperes, hogy a pénztárnok által részletesen kimutatott hátralékokat melőbb hajtsa be.

Jelenti továbbá a pénztárnok, hogy az 1909. évben az egyházkerület által adott, de akkor be nem fizetett s takaréka helyezett 1321 korona 71 fillér, úgyszintén az 1910. évben adott 1564 korona 62 fillér segélyt az egyes lelkészek után az országos nyugdíjintézeti pénztárba aránylagosan befizette, illetve a fölösleget az illetőknek kézbesítette.

Kmft.

Hutka József s. k.
esperes.

Dókus Gyula s. k.
h. gondnok, vil. biz. elnök.

Tudja Mihály s. k.
egyházm. pénztárnok.

Péter Mihály s. k.
biz. tag.

Dókus László s. k.
biz. tag.

Tudomásul vétetvén, egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vétetni határoztatott,

59. Olvastatott a „Kálvineum“ végrehajtó bizottságának kérvénye, amelyben a „Kálvineum“ árvaotthon fentartása céljából az egyházmegyétől 100 kor. állandó évi segély elvállalását kéri.

Miután a megkeresés oly időben érkezett, hogy az ügyet már kellőleg előkészíteni nem lehetett, az e. m. közgyűlés a megkeresést az elnökségnek azzal adja ki, hogy e tekintetbeni javaslatát az őszi egyházmegyei közgyűlésnek mutassa be.

60. Esperes bemutatja a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 2218/911. 10676/911. számú végzését, melyek szerint a kistoronyai ref. egyház ingatlanára 3300 korona és a nagytoronyai egyház ingatlanaira 4000 korona kölcsöntőke és járulékai erejéig a zálogjog bekebeleztetett.

Tudomásul vétetett.

61. Olvastatott a lasztóci lelkésznek, Kiss Dezső lasztóci tanító elleni panasza, mely szerint nevezett tanító, a nagykázméri egyházban lelkészi funkciót végezni nem akar. Együttal bemutatja a tanítói díjlevelet.

Az egyházmegyei közgyűlés ezen ügynek alapos megvizsgálására, Kádár János és Bernáth Aladár tanácsbírókat kiküldi.

62. Az alsómihályi ref. egyházközség bejelenti, hogy a lelkészlak építéséhez szükséges költségekre 8500 koronát az egyházkerülettől óhajt kölcsön venni és erre vonatkozó határozatait és kötelezvényt jóváhagyás céljából bemutatja.

Az egyházmegye a bemutatott határozatot és kötelezvényt jóváhagyja, a kért kölcsön felvételét megengedi és ennek kiutalását a főt. egyházkerületnél melegen pártolja.

63. A garanyi ref. egyház jóváhagyás céljából bemutatja templomának, iskolájának és a tanítólaknak átalakítására vo-

natkozó határozatokat, 40253 kor. 20 fill. építési költség előteremtését célzó rendkívüli kivetést és Berkovics Bernát vállalkozóval kötött szerződést.

Az egyházmegyei gyűlés a tervezett építkezésre vonatkozó határozatokat és az építési költség előteremtését célzó, egyhangulag hozott és senki által nem kifogásolt rendkívüli kivetést jóváhagyja és megerősíti. A vállalkozóval kötött szerződésben és költségvetésben azonban a sátoraljaujhelyi m. kir. államépítészeti hivatal 650/m. számú átiratában megjelölt hiányok pótlandók. Az egyházmegye felhatalmazza az esperest, hogy a hiányoknak az államépítészeti hivatal által kívánt módon leendő pótlása után az építkezési szerződést az e. m. megbízásából hagyja jóvá.

64. Özv. Soltész Gyuláné lelkészi özvegy, azt kéri, hogy férje után fennmaradt tartozás javára nyugdíjából a folyó évben semmisse vonassék le.

Az e. m. gyűlés a kérvényben felhozott indokokat figyelembe véve, megengedi, hogy nevezett özvegy folyó évi nyugdíjárándóságából semmi se vonassék le, hanem a férje után fennmaradt tartozás törlesztése csak 1912. jan. 1-től vonassék le folytatólag.

65. Péter Mihály gálszécsi lelkész bejelenti, hogy Szemere Miklós cs. és kir. kamarás úr, a Szemere-nemzetség történetét magában foglaló „Hubavére Szemere“ című diszes és nagyértékű könyvet ajándékozott a gálszécsi ref. egyház lelkészi könyvtára javára.

Az e. m. ezen jelentésről örömmel vesz tudomást és a nagylelkű ajándékért Szemere Miklós cs. és kir. kamarás urnak hálás köszönetét fejezi ki,

Ezen határozattól az egyházmegye a jóváhagyást megtagadja, mert a határozatok meghozatalánál az egyházi törvények 42. és 43. §-ai megtartva nem lettek.

Ez alkalommal egyuttal figyelmezteti az e. m. nevezett egyházközséget, hogy ezen alaki hibák elhárítása után sem tartja a kért államosítást jóváhagyhatónak, amennyiben ezen fontos elhatározás kellőleg nincsen indokolva.

Az iskola fenntartása ugyanis nevezett egyházra nem ró elháríthatatlan terheket, a tervezett jogfeladás pedig a terheket semmivel sem könnyítené, mert ha községi lenne az iskola, úgy az összes költségeket, ha pedig állami lenne az iskola, legalább az építkezés költségeit mindenesetre a nagyrészt reformátusokból álló politikai községnek kellene viselnie. Ha

66. Puskás Ferenc kolbásai tanító súlyos betegsége miatt félévi szabadságot kér.

A bemutatott orvosi bizonyítvány alapján az e. m. a kért szabadságot nevezett tanító részére engedélyezi. Felhívja az Egyházmegye a kolbásai egyházat, hogy a tanítói teendők ellátása iránt sürgősen intézkedjék.

67. A ladmóci egyház jóváhagyás céljából bemutatja iskolájának államosítását kimondó határozatot.

pedig felekezeti is marad az iskola, az állam a tanító fizetését 900 koronával kipótolja s azon kívül az iskola dologi kiadásainak fedezésére is lehet államsegélyért folyamodni, valamint az 1868. XXVIII. t.-c. 45. §-a alapján más hitfelekezethez tartozó gyermekek szülei is bevonhatók az iskolai költségek terheinek viselésébe.

68. Tárgyaltatván a lasztoméri ref. lelkésznek iskola ügyben tett jelentése.

Az oly felhívással adatik vissza nevezett lelkésznek, hogy ezen ügyet a presbyterium és az egyházközség gyűlése által szabályszerűen tárgyalassa, a hozott határozatokról a köz-igazgatási bizottságot értesítse, amennyiben pedig az egyházközség az építkezést megtagadná, a hiányokon úgy igyekezzék segíteni, hogy jövőre idegen vallásfelekezetű gyermekeket csak az esetben irasson be az iskolába, ha azt a törvényesen megengedett létszám megengedi.

69. Esperes bemutatja a felsőzempléni e. m. tartozó egyházak anyagi viszonyairól az 1910. évre vonatkozólag összeállított kimutatást.

Az egyházmegye a bemutatott kimutatást tudomásul veszi és azt egész terjedelmében jegyzőkönyvbe foglalni rendeli.

A felsőzemléni ref. egyházmegyében lévő egyházak anyagi viszonyairól szóló kimutatás az 1910. évről.

Sorszám	Az egyházak neve	Bevétel		Kiadás		Tőke és alapítvány		Adósság		Kegyes adomány		Építkezésre fordított		Magtárban van	Ki van-e az illetékegyenérték és áll. adó fizetve? hátrál. van? és mennyi?	Ki van-e a fanitói nyugdíj fizetve? hátralék van? mennyi?	Jegyzet
		K	f	K	f.	K	f.	K	f.	K	f.	K	f.				
1	Abara ...	2404	91	1366	88	4661	95			46	—			117 köb rozs	igen kif.	Kivan fizetv.	
2	Alsómihályi ...	969	20	848	01	200	—			196	28	136	76		kivan fizetve	kifizetve	
3	Bánóc ...	15431	01	14970	—	4000	—	6000	—	185	50	11884	—		" "	" "	Ad. 4. Tőkesegély
4	Vásárhely ...	12078	02	10358	81	300	—	12000	—	90	30	9000	—		" "	" "	A. 3. Orgonaalap. A. 4. 3000 korona tőkesegély
5	Morva ...	2144	77	2069	42	1212	—	2100	—	19	70	300	—		" "	" "	Ad. 4. Saját egyh. tőke
6	Bodzásujlak ...	1076	82	728	65	1406	—	4637	—	167	—		—		" "	" "	
7	Garany ...	792	68	772	75	9100	—		—	337	—		—		" "	" "	
8	Csarnahó ...	2606	30	1799	60		—		—	80	—	100	—		" "	" "	
9	Deregyő ...	4442	52	3795	59	4201	23	1000	—	82	—	3100	—		" "	" "	
10	Szalók ...	134	40	115	24		—	60	—	45	70		—		" "	" "	
11	Gálszéc ...	2116	31	2033	39	4275	—	2035	—	80	80	250	—		" "	" "	A. 4. Tőkesegély
12	Gercsely ...	1284	84	1243	81	1300	—	2000	—	25	—		—		" "	" "	
13	Kiszte ...	128	32	559	59		—		—	33	—		—		" "	" "	
14	Hardicsa ...	2281	03	2420	54		—	3000	—	110	—		—		" "	" "	Ad. 4. Tőkesegély
15	Kazsó ...	1908	26	1247	92	6214	30		—	14	—		—		" "	" "	
16	Homonna ...	1007	20	941	01	5559	05	5000	—	115	30		—		" "	" "	
17	Kisazar ...	1464	51	1149	15	432	—	2500	—	55	12		—		" "	" "	Alapítvány 242 K
18	Kisbári ...	1165	18	922	40	16000	—	3100	—	23	20		—		" "	" "	
19	Nagybári ...	1908	42	1429	96		—	1050	—	82	25		—		" "	" "	
20	Kisráska ...	634	03	797	91		—	3863	88	30	—	1760	87	72 köb rozs	" "	" "	Tőkesegély Ad. 4.
21	Hegyí ...	808	49	771	03		—	7250	—	25	—	890	—		" "	" "	Ad. 4. Tőkesegély 1000 kor.
22	Kolbása ...	1330	07	1049	64	350	08	4205	—	16	—		—		" "	" "	Ad. 4. Tőkesegély 3200 kor.

23	Ladamóc	9615 45	9466 01	1800	3000	98 88	4737				Ad. 3. 1800 K Re- gále kártalanítás
24	Lasztóc	2153 05	1850 29	3614 42		73	1240				Alapítvány 400 K
25	Lasztomér	3146 27	3039 35	3100		76 67	2319 68				
26	Legenye	2407 41	2163 10	3856 20		41 61					Papi fizetési alap 1707 K 68 fill.
27	Nagykázmér	235 02	73 95	1200		05					
28	Magyarizsép	703 45	590 69			76					Ad. 4. 2060 kor. tőkesegély
29	Cselej	532 01	260 30	1000		34				áll. iskola	
30	Magyarsas	4247 78	4174 32			48				kifizetve	
31	Imreg	10360 89	9762 31		7000	103	7600				
32	Szürnyeg	2407 45	2118 68		680	239					
33	Málca	1090 08	943 01	6000		88	440				Alapítvány 5150 K
34	Migléc	4690 39	3928 62	1340	4267 20	304 60					1140 "
35	Nagyráska	3129 99	2946 45	500	3230	14	30				
36	Nagytoronya	11895 78	11554 56	180	4743 38	82	10000				
37	Kistoronya	2546 08	2062 72	891 52	524	40	870 30				
38	Sátoraljaihely	12605 54	11228 97	22545	32055 80		2008 25				
39	Szőlőske	1481 33	1511 85	200	2400	14	60				
40	B.-szerdahely	772 86	343 88	1625		40					Tanitói alapítvány
41	Borsi	246 58	201 58	3579 11							
42	Tusa	2003 44	1987 04		3000	265 72					
43	Zemplén	7530 82	7533 24			103					
		141919 06	129102 22	113791 91	123501 26	3905 63	62026 86	189 k.rozs			

Kelt Bánóc 1911. április 12.

Hutka József s. k.
esperes.

70. A legényei egyház bemutatja a lelkészlak javítására vonatkozó határozatát.

Az e. m. közgyűlés ezen határozattól a jóváhagyást megtagadja, mert az építkezés nem lett névszerinti szavazással elhatározva, nem igazoltatott, hogy az ellen-fellebezés nem érkezett-e be, a költségek fedezéséről leendő gondoskodás nincs megnyugtatóan részletezve s végül a javításhoz terv nem mellékeltetett, e bemutatott költségvetés pedig sem az államépítészeti hivatal által átvizsgálva, sem kellő pontossággal részletezve nincsen.

71. A kistráskai ref. egyház bejelenti, hogy a tulajdonát képező földön keresztül vezető ut elzárása miatt ellene a róm. kath. egyház sommás visszahelyezési pert indított, és azt a róm. kath. egyház meg is nyerte.

Egyházmegyei közgyűlés utasítja az ügyészt, hogy ez ügyben a kistráskai ref. egyház jogait tulajdonjogi keresettel védje meg.

72. A lasztóci lelkész bejelenti, hogy a tanító a nagykázméri isteni tiszteleti szolgálatot megtagadta.

Miután ezen ügy már Isépy Zoltán főjegyző előadásában határozat tárgyát képezte, e helyütt levétezik a napirendről.

73. A segélyosztó bizottság tagjainak választása.

Az üresedésben lévő tanácsbirói állás betöltése után az őszi egyházmegyei gyűlésre halasztatik.

74. A nagytoronyai ref. egyház jóváhagyás céljából bemutatja a Farkas hegyen fekvő és lelkészi javadalomhoz tartozó 963 □-öl területű szőlő parlag eladására vonatkozó határozatokat és adásvételi szerződést.

Az e. m. közgyűlés ezen ügyet az egyházi törvények 43. és 45. §-ai értelmében leendő szabályszerű tárgyalás és határozathozatal céljából visszaadja a nagytoronyai egyháznak.

75. A nagytoronyai egyház jóváhagyás céljából bemutatja a nagytoronyai Sándor hegyen fekvő Matisz András féle 365 □-öl kiterjedésű betelepített szőlő és 640 □-öl szőlőalj megvételére vonatkozó határozatot és adásvételi szerződést.

Az e. m. közgyűlés ezen ügyet az egyházi törvények 43. és 45. §-ai értelmében leendő szabályszerű tárgyalás és határozathozatal céljából visszaadja a nagytoronyai egyháznak.

76. A nagytoronyai ref. egyház jóváhagyás céljából bemutatja a volt faiskola terület eladására vonatkozó határozatot és adásvételi szerződést.

Az e. m. közgyűlés ezen ügyet az egyházi törvények 43. és 45. §-ai értelmében leendő szabályszerű tárgyalás és határozat hozatal céljából visszaadja a nagytoronyai egyháznak.

77. A nagytoronyai ref. egyház jóváhagyás céljából bemutatja a nagytoronyai tanítólak újjáépítésére a tervet és költségvetést és építési szerződést.

Az e. m. közgyűlés ezen ügyet az egyházi törvények 43. és 45. §-ai értelmében leendő szabályszerű tárgyalás és határozathozatal céljából visszaadja a nagytoronyai egyháznak.

78. A nagytoronyai ref. egyház a tanítólak építéséhez 3500 korona kerületi kölcsön felvételének engedélyezését kéri.

Az e. m. közgyűlés felhívja nevezett egyházat, hogy ezen kölcsön ügyét, minden más

ügytől elkülönített jegyzőkönyvben szabályszerűen tárgyalja és hozott határozatáról felvett jegyzőkönyvet a főt. Egyházkerülethez leendő felterjesztés céljából a legközelebbi e. m. gyűlésre mutassa be.

79. Eskütételre jelentkeztek: Zalányi György zemplénvásárhelyi, Boga László nagybárii, Frenczel József gálszécsi, Török Sándor csarnahói és Vitus Lajos hoóri tanítók,

kik a törvényes esküt a közgyűlés színe előtt letették.

80. Esperes jelenti, hogy Zalányi György a zemplénvásárhelyi, Szabó Imre a szalóki, Boga László a nagybárii, Frenczel József a gálszécsi, Kassai József a szőlőskei, Török Sándor a csarnahói és Vitus Lajos a hórii egyházba tanítóvá megválasztottak.

Egyházmegye a bemutatott okmányok alapján a megválasztottakat tanítói állásukba beerősíti, őket az egyházmegyébe bekebelezi és e határozatát a főt. egyházkerületre felterjeszti.

81. A szalóki egyház előjárósága 3, a gálszécsi 4, a szőlőskei 3, a nagybárii 4, a vásárhelyi 3, a csarnahói 3 példányban kiállított, az eredetiekkel teljesen egyező s esperesileg már megerősített tanítói díjleveleiket bemutatják s azok egyházmegyei megerősítését kérik.

Egyházmegye a betérjesztett díjleveleket megerősíti s a főt. egyházkerületre felterjeszti.

82. Esperes jelenti, hogy Rácz Józsefnek felsőröcsei, Veres Károlynak nyírturai lelkészé történt megválasztása folytán megüresedett kistráskai, illetve ladamóci lelkészi állást mindkét helyen a hívek meghívás útján kívánván betölteni, Tudja Mihály és Thuránszky Tihamér, illetve Szegő Béni és Dókus

László egyházmegyei kiküldöttek jelenlétében 1910. október hó 9-én foganatosított választások alkalmával kistráskai rendes lelkésszé: Horkay Lajos helybeli helyettes lelkész, ladamóci rendes lelkésszé pedig Bornemisza István csarnahói s. lelkész választattak meg.

Miután a választás a törvényben megszabott rendelkezések megtartásával lett végrehajtva s ellene felebbezés egyik helyen sem adatott be: egyházmegyénk Horkay Lajost kistráskai, Bornemisza Istvánt pedig ladamóci rendes lelkésznek kijelenti, megválasztatásukat megerősíti s ezt a főt. egyházkerületnek bejelenteni határozza.

83. Kistráska és Ladamóc 3--3 példányban kiállított, az eredetiekkel teljesen egyező s esperesileg már megerősített lelkészi díjleveleiket bemutatják s azoknak egyházmegyei megerősítését kérik.

Egyházmegye a beterjesztett lelkészi díjleveleket megerősíti s a főt. egyházkerületre felterjeszti.

84. Tudja Mihály egyh. tanácsbíró és Szabó István málcái lakos világi küldött, valamint Szegő Béni egyh. és Dókus László világi tanácsbírák, mint esperesi kiküldöttek jelentik, hogy Horkay Lajost a kistráskai, Bornemisza Istvánt a ladamóci lelkészi állásba ünnepélyesen a szabályrendeletnek megfelelően hivatalukba beiktatták. Horkay Lajos állását 1910. október 23-án, Bornemisza István pedig 1910. november 6-án elfoglalták.

E jelentések tudomásul vétetnek.

85. Papp József sátoraljaujhelyi vallástanító lelkész, Horváth István csarnahói, Király Péter bánóci s. lelkészek egyházmegyénkbe való bekebelezésüket kérelmezik.

Egyházmegye a bemutatott okmányok alapján Papp József sátoraljauhelyi vallástanító lelkészt, Horváth István csarnahói és Király Péter bánóci s. lelkészeket kebelébe felveszi, megválasztásukat, illetve esperesi berendelésüket megerősíti.

86. Péter Mihály egyházmegyei főjegyző indítványozza, hogy miután a tanítókat megillető jövedelem kiegészítő államszegély ügye a vallás és közoktatásügyi minisztériumban a legkésedelmesebben intéztetik el, úgy, hogy a legtöbb tanító 6—7 hónap múlva kapja meg államszegélyét, mi miatt aztán zavarokba jutnak: kerestessék meg e tárgyban a főt. egyházkerület, hogy e sérelem orvoslása végett illetékes helyen szavát emelje fel.

Egyházmegyei közgyűlés az indítványt elfogadja s fölkéri a főt. egyházkerületet, hogy a tanítók államszegélyének gyorsabb és pontosabb kiutalását az illetékes cultusminisztériumban kérelmezze.

87. Olvastatott a számvevőszék 1911. év március hó 14-én Sátoraljauhelyben tartott ülésének jegyzőkönyve, mely egész terjedelmében a következőleg szól:

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Sátoraljauhelyben, a felsőzempléni ref. egyházmegye számvevőszékének 1911. év március hó 14-én tartott ülésében.

Jelen voltak: Huttka József esperes és Dókus Gyula h. egyházmegyei gondnok elnöklete mellett: Dókus László, Bernáth Aladár, dr. Isépy Tihamér, Péter Mihály, Kozma Antal, Tudja Mihály, Tomory Pál számvevőszéki tagok, ez utóbbi úgysis, mint jegyző.

1. Esperes üdvözölvén a megjelent tagokat, az ülést megnyitja. Felhívja Tudja Mihály és Tomory Pál előadó-

kat, hogy az egyházak gondnoki számadásairól, költségvetéseiről, adófőkönyveiről jelentéseket tegyék meg.

Előadók jelentéseket megtéve, számvevőszék az alsómihályi, bánóci, zalavásárhelyi, morvai, bodzásujlaki, garanyi, gálszécsi, hardicsai, homonnai, kazsói, kisazari, kisbárii, nagybárii, hegyii, kolbásai, magyarizsépi, cseleji, gercselyi, kisztei, miglészi, nagytoronyai, kistoronyai, deregnyői, sátoraljaujhelyi, málcai, imregi, nagyráskai, legényei, magyarsasi, ladamóci, szalóki, lasztóci, nagykázméri, szürnyegi, lasztoméri és zempléni egyházak számadásait rendben találván: ez egyházak gondnokainak a felmentvény megadását javasolja.

2. A következő egyházak gondnokai csak abban az esetben nyerhetnek majd felmentvényt, ha a számvevőszék által megállapított hibák kiigazítatnak s annak megtörténtéről hivatalos jelentés adatik be az esperesi hivatalhoz.

a) Csarnahó, ha a 90. kiadási tétel közül nyugtával nem igazolt 59. tételt hiteles nyugtával igazol, vagy a presbytérium által hivatalosan bizonyíttatik az, hogy e nem igazolt tételek tényleg helyesek és a valóságnak megfelelők.

b) Kistráska, ha az eltávozott Rácz József lelkésznek szőlőért s lucernamagért illetéktelenül kifizetett 28 koronát visszaköveteli s számadásába bevételezi, mivel ezzel az egyház nem volt megterhelhető.

c) Abara, ha az egyház és iskolalátogatók ellátására illetéktelenül kifizetett 17 K 31 f összeget a lelkésztől bevételezi s azt számadásába, mint bevételt bevételezi.

d) Tussa, ha 110 K 22 f italköltségről részletes kimutatást terjeszt be.

3. Az alant elsorolt egyházak költségvetéseit, mint törvény szerint kiállítottakat megerősítésre ajánlja.

Alsómihályi, Bánóc, Z.-Vásárhely, Morva, Bodzásujlak, Garany, Csarnahó, Gálszécs, Hardicsa, Homonna, Kazsó, Kisazar, Kolbása, Magyarizsép, Cselej, Gercsely, Kiszte, Miglész, Nagytoronya, Kistoronya, Deregyő, Saujhely, Tussa, Málca, Imreg, Nagyráska, Legenye, Magyarsas, Ladamóc, Szalók, Lasztóc, Nagykázmér, Szürnyeg, Lasztomér, Zemplén.

4. A kisbárii, nagybárii, kistráskai, hegyii, abarai költségvetések akkor erősíthetők meg,

ha a második példány is beterjesztelik az esperesi hivatalhoz.

5. Adófékönyvet beterjesztettek a következő egyházak, amelyek mind megerősítésre ajánltnak.

Bánóc, Z.-Vásárhely, Morva, Bodzásujlak, Garany, Csarnahó, Gálszécs, Hardicsa, Homonna, Kisazar, Kisbári, Nagybári, Kistráska, Hegyi, Kolbása, Magyarizsép, Cselej, Gercsely, Kiszte, Abara, Miglész, Nagytoronya, Kistoronya, Deregyő, Saujhely, Tussa, Málca, Imreg, Nagyráska, Magyarsas, Ladamóc, Szalók, Nagykázmér, Szürnyeg, Lasztomér, Zemplén.

Alsómihályi, Kazsó, Legenye, Lasztóc jelentik, hogy a hívek egyházi adót nem fizetnek s így adófékönyvük sincs.

6. A nagybárii egyház a helybeli fogyasztási szövetkezetenél 150 K ért. 15 drb üzletrészt vásárolt.

Miután számvevőszék nem látja biztos helyen elhelyezve a 150 koronát, javasolja, hogy a nagybárii egyház utólagosan kérje ki a nagytt. egyházmegye engedélyét, hogy e vásárolt 15 drb. üzletrészt birtokában megtarthatja-e?

7. Az 1909-ik évről szóló s egyházmegyei jegyző-

könyvünkben kifogásolt számadásokra, költségvetésekre, adófőkönyvekre vonatkozólag tisztelettel jelenti a számvevőszék, hogy

a) a bodzásujlaki, a csarnahói, a kisazari, a nagykázméri, a nagytoronyai, a kistoronyai, a szőlőskei, a magyarsasi egyházak gondnokainak, miután az egyházmegye határozatának eleget tettek: a felmentvény megadassék.

b) a garanyi, a csarnahói, a nagykázméri, a nagyráskai, a kisbárii, a nagytoronyai, a magyarsasi, a szürnyegi és tussai költségvetések, miután megfelelően kiigazítottak, megerősíthetők.

c) a gercselyi, a kisztei, a homonnai, a kisazari, a nagykázméri, a nagyráskai, a ladamóci, a kolbásai, a kistoronyai, a szőlőskei, a b.-szerdahelyi adófőkönyvek, miután beterjesztettek s megfelelően kiigazítottak, megerősíthetők.

d) Kozma Antal és Kiss Tamás az illetékelenül felvett napidijakat az illető egyháznak vissza térítették.

8. Az abarai lelkész, miután sem a gondnoki számadásra vonatkozó határozatot nem hajtotta végre, sem költségvetését ki nem javította, sem adófőkönyvét be nem terjesztette, sőt az egyházmegye határozatát mintegy tüntetőleg negligálta akkor, mikor az 1910. évi számadásban ismét több ellátási díjat számított fel és szedett be a gondnoktól, mint amennyit a törvény megenged: számvevőszék javasolja, hogy a lelkész szigorúbb eszközök alkalmazásával — ha kell, fegyelmi úton is — kényszeríttessék az egyházmegye határozatainak betartására s kötelességeinek pontos teljesítésére.

9. A nagyráskai egyház 1909. évi számadásában 84 K 20 f italköltség szerepel; miután ez illetékelenül lett elköltsve és nem térített vissza, sőt még jelentés sem tétetett az ügy állásáról,

számvevőszék javasolja, hogy ez ügy E. T. III. t.-c.

23. §-a értelmében tétessék át az egyházmegye közigazgatási bíróságához.

10. Miután Abara, Kazsó, Hardicsa, Borsi, Zemplén, Kistráska, Hegyi adófőkönyvüket az 1910-ik évről, Kazsó ugyanez évről a költségvetést ki nem igazította, illetve be nem terjesztették,

számvevőszék megbízza Tomory Pál számvevőszéki jegyzőt, hívja fel megnevezett egyházak előjáróságát, hogy ebbeli köteleességüknek 15 nap alatt tegyenek eleget, miről a jelentés a legközelebbi számvevőszéknek megteendő.

11. Nem küldte be számadását, költségvetését adófőkönyvét: Szöllőske, B.-Szerdahely és Borsi.

Számvevőszék e jelentést tudomásul veszi s a nagy. egyházmegyére felterjeszti.

Több tárgy nem lévén, elnök a gyűlést feloszlatja.
Kmf.

Tomory Pál
sz.-sz. jegyző.

Hutka József
esperes.

Dókus Gyula
h. em. gondnok.

1. Egyházmegyénk a számvevőszék jegyzőkönyvét tudomásul véve, az abban foglalt javaslatokat elfogadja és határozati erőre emeli, vagyis az 1. pontban elsorolt egyházak gondnokainak múlt évi egyházi számadásaikra vonatkozólag a szokott fenntartással a felmentvényt megadja.

2. A 2. pont alatt felsorolt egyházak gondnokainak a felmentvényt csak abban az esetben adja meg, ha a megállapított hiányokat, amint azok a számvevőszék jegyzőkönyvében mindenik egyháznál részletesen elő vannak sorolva, kiigazítják s

annak megtörténtéről hivatalos jelentést adnak be az esperesi hivatalhoz.

3. A 3. pont alatt említett egyházak ez évi költségvetései megerősítettek.

4. A 4. pont alatti egyházak költségvetései akkor erősítetnek meg, ha a II-ik példányt is beterjesztik.

5. Az 5. pont alatti egyházak adófőkönyvei megerősítettek.

6. A nagybárii egyház utasíttatik, hogy a 15. drb szövetkezeti részvény vásárlásáról tegyenek tüzetes jelentést őszi egyházmegyei gyűlésünkre s a vásárlás engedélyezését utólagosan is kérje.

7. A 7. pont alatti jelentés teljes egészében tudomásul vétetik.

8. Az abarai lelkészre vonatkozó javaslatot egyházmegye magáévá teszi s utasítja az esperest, hogy e jegyzőkönyv csatolása mellett hívja fel Horkay Bertalant kötelességének teljesítésére.

9. A nagyráskai egyház 84 K 20 f italköltségére vonatkozó javaslatot elfogadja s ez ügyet az E. T. III. t-c. 23. §-a szerint az egyházmegye közigazgatási bíróságához ezennel átteszi.

10. A 10. és 11. pont alatti javaslat tudomásul vétetik.

88. Olvastatott u. e. számvevőszék 1911. év május hó 1-én tartott ülésének jegyzőkönyve, mely szóról-szóra jegyzőkönyvbe vétetik s amely szerint

1. A főiskolai, egyházkerületi, tűzbiztosítási, egyházkerületi özv. árva gyámügyi jutalékok a bemutatott nyugták szerint beszolgáltattak.

2. Az egyházmegyei közigazgatási pénztár állása:

Bevétel	---	---	---	---	---	7204·58 K
Kiadás	---	---	---	---	---	5483·15 „
Maradvány	---	---	---	---	---	<u>1721·43 K</u>

3. Egyházmegyei tőkeállomány:

Tőke	---	---	---	---	---	1701·74 K
Kazinczy-alap	---	---	---	---	---	2058·--- „
Egyhker. gyűléstartási alap	---	---	---	---	---	628 80 „
A zempléni egyház lelkeszi alapja	---	---	---	---	---	684·10 „
A nagykázméri egyház alapja	---	---	---	---	---	1000·— „

Paróchiális könyvtár:

Bevétel	---	---	---	---	---	351·92 K
Kiadás	---	---	---	---	---	290·— „
Maradvány	---	---	---	---	---	61·92 K

Számvevőszék a nagytt. egyházmegyének javasolja, hogy a pénztárnoknak az előforduló pénztári tételekre nézve a felmentvény a szokott fentartással megadható.

4. Költségvetését Kászó és Abara, adófőkönyvét Kászó, Hardicsa, Zemplén, Kistráska, Hegyi és Abara betérjesztette és megerősíthetők.

Az abarai egyház 1909-ik évi számadására vonatkozólag jelenti, hogy az egyházlátogatók 10 K napidija és az egyházmegyei jegyzőkönyv ára 4 K a számadásba bevételeztetett. A 39 tétel közül 3 adófizetésről szól, a többiről presbyterium hivatalosan igazolja, hogy azok a valóságnak megfelelnek. Az iskolalátogatók ellátási díja azért oly sok, mert Abarán eddig az volt a szokás, hogy a vizsgálat bevégezése után ünnepélyes ebédet ad az egyház, amelyen ez alkalommal is 9-en vettek részt.

Számvevőszék e jelentéseket tudomásul veszi s a felmentvény megadását az 1909-ik évi számadást illetőleg tisztelettel javasolja, azal a kéréssel, utasítsa a nagytt. egyházmegye az abarai egyház előjáróságát, hogy az ünnepélyes ebédek tartását szüntesse be s az iskolalátogatók ellátásáért a törvényes 5 koronánál többet felszámítania nem lehet.

5. A szöllőskei, b.-szerdahelyi és borsii egyházak gondnoki számadásaikat, költségvetéseiket s adófőkönyveiket az 1910. évről betérjesztik.

Miután fent említett egyházak számadásai, költségvetései és adófőkönyvei rendben találtak, azoknak helyben hagyása, illetve megerősítése javasoltatott.

Több tárgy nem lévén, elnökség a gyűlést bezárja.

Tomory Pál,
sz.-sz. jegyző.

Hutka József
esperes.

Dókus László
v. tanácsbíró, h. elnök.

Egyházmegye az 1, 2, 3. pontot tudomásul veszi s az egyházmegye pénztárnokának az előforduló pénztári tételekre nézve a felmentvény a fentartandók fentartásával megadatik.

Kazsó és Abara költségvetése, Kazsó, Hardicsa, Zemplén, Kistráska, Hegyi és Abara adófőkönyve megerősítettik.

Abara jelentése tudomásul szolgál s a gondnoknak az 1909-ik évre a felmentvény megadatik. Egyúttal szigorúan utasítatik a lelkész és gondnok, hogy az iskola látogatások alkalmával tartatni szokott ünnepélyes ebédek megszüntetendők s az ellátási költség 5 koronánál több nem lehet.

A szöllőskei, b.-szerdahelyi és borsii gondnokoknak a felmentvény megadatik, költségvetéseik, adófőkönyvük megerősítettik.

89. Olvastatott Kozma Gedeon szöllőskei lelkész kérvénye, melyben súlyos, nehéz betegségére való tekintetből káplán berendelést, illetve káplántartást kér.

Egyházmegye — tekintettel Kozma Gedeon állandó, nehéz betegségére — a káplántartást neki megengedi s fölhívja, hogy hiteles orvosi bizonyítványt küldjön be az esperesi hivatalhoz, mert csak ennek megtörténtével fog kérelme a főt. egyházkerületre felterjesztetni.

90. Olvastatott a felsőzempléni ref. lelkészegyesület 1911. év május hó 1-én tartott ülésének jegyzőkönyve, amelynek 3. pontjában jelenti az egyesület, hogy

elnökké: Péter Mihály; alelnökké: Virág József; jegyzővé: Hubay Bertalan; választmányi tagokká: Román Ernő, Böszörményi Sándor, Erdélyi András és Kiss Tamás választattak meg.

91. A magyarizségi egyház bemutatja a lelkészi istálló, magtár, kocsiszin felépítésére vonatkozó tervet, költségvetést és munkabérszerződést, melyeket a presbytérium és az egyházi közgyűlés szabályosan letárgyalt és egyhangulag elfogadott. Az épület 3770 koronába kerülne, fedezetül szolgálna azon 4000 korona, melyet a főt. egyházkerületől óhajtanak felvenni.

Egyházmegyénk a tervet, költségvetést és munkabérszerződést, mint szabályosan letárgyalt és megfelelőt, ezennel megerősíti.

92. Közhirdetésre ajánlatnak

Bodzásujlak, Szürnyeg és Magyarsas.

93. A tavaszi egyházkerületi közgyűlésre képviselőül kiküldetnek

az elnökség mellett rendes tagokul Virág József, Tudja Mihály papi; Nemes Lajos, Thuránszky Tihamér vil. tanácsbírák, Péter Mihály papi, Isépy Zoltán vil. főjegyzők; póttagokul Kozma Antal papi és Bernáth Aladár vil. tanácsbírák.

94. E jegyzőkönyvek a főt. egyházkerületre tartozó következő pontjai, u. m. a 8, 15, 22, 32, 34, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 49, 50, 52, 58, 60, 63, 74.

az 1911. május 2-án, Sátoraljaujhelyen tartott hitelesítő bizottsági ülésen hitelesítést nyertek.

95. A többi jegyzőkönyvi pontok a Sátoraljaújhelyen 1911. május 13-án tartott hitelesítő bizottsági ülésen

meghitelesítették.

E jegyzőkönyvi pontokat jegyezték:

Péter Mihály papi főjegyző: az 1—26, 48—51, 95—96. pontokat.

Dr. Isépy Zoltán vil. főjegyző: a 41—47, 52, 55—61, 93. pontokat.

Tomory Pál papi aljegyző: 33—40, 54, 79—91, 92. pontokat.

Dr. Bessenyey Zénó vil. aljegyző: a 27—32, 53, 62—78. pontokat.

Tárgymutató.

1. A közgyűlés előtt istenitisztelet volt a templomban, midőn alkalmi imát mondott Hutka József esperes.
2. Hutka József bejelenti az egyházmegyei gondnokválasztás eredményét.
3. Dókus Gyula legidősebb tanácsbíró indítványára a megválasztott gondnokot küldöttség hívja meg; a gondnok az esküt leteszi, a pecsétet átveszi, Hutka esperes üdvözlí.
4. Dókus László egyházmegyei gondnok székfoglaló beszéde.
5. Péter Mihály főjegyző üdvözlő beszéde.
6. A közgyűlés a tanácssteremben folytatottatik.
7. Jelentés a főt. egyházkerületre Dókus Lászlónak egyházmegyei gondnokká választásáról s beiktatásáról.
8. A Hutka J. esperes templomi imája, Dókus László székfoglalója, Péter Mihály főjegyző üdvözlő beszéde s a beiktatás egész lefolyása jegyzőkönyvbe vétetni rendeltetik.
9. Esperesi jelentés.
10. Dr. Kun Bertalan püspök és br. Vay Béla halála feletti részvét.
11. Dr. Eperjessy Lajos ügyész és Mizersák Péter gálszécsi ny. tanító halála feletti részvét.
12. Dókus Ernő egyházkerületi főgondnok megválasztása és beiktatása feletti öröm.
13. Fejes István püspökké választása és beiktatása feletti öröm.
14. Ilosvay Zsigmond, dr. Tüdős István, Renferr Gusztáv, Balogh György, Cseh Pál, Cseh István örököseinek alsómihályi paplakra tett adományai.
15. Ugyane célra gr. Eszterházy Móríc adománya.
16. Dr. Kun Zoltánné és Nemes Sándor adományai a gálszécsi egyháznak.

17. Bernáth Gyula és Győző adományai a magyarsasi egyház részére.
18. Gönczy Istvánné adománya a szürnyegi egyháznak.
19. Özv. gr. Almássy Györgyné sz. Zichy Jenke adománya a garanyi egyháznak.
20. Özv. id. Kovács István ajándéka a garanyi és b.-ujlaki egyház részére.
21. Nagy András és testvére Nagy Johanna örököseinek alapítványa a cseleji egyház részére.
22. Az egyházkerületi közgyűlés tanácskozási szabályzata és ügyrendjére vonatkozó vélemény.
23. A tanterv hit- és erkölcstani részére vonatkozó egyházkerületi bizottság munkálatára adott vélemény.
24. A konfirmáció idejének megállapítására vonatkozó vélemény.
25. Az egyházkerületi pénztár kezelésére vonatkozó szabályzatra adott vélemény.
26. Az adócsökkentési államsegélylyel kapcsolatos kérdésekre vonatkozó vélemény.
27. Egyházmegyei könyvtári könyvek ügye.
28. Nagyráska tartozása.
29. Hóri iskolaügy.
30. A kistráskai tanító helyettesítése.
31. Az alsómihályi tanítói díjlevél megerősítettik.
32. Az alsómihályi lelkészlak építésére vonatkozó szerződés megerősítése.
33. A nagytoronyai egyház iskolai hiányai további nyilvántartásban hagyatnak.
34. A szőlőskei egyház utasíttatik az iskola tervének és költségvetésének elkészítésére s mielőbbi betérjesztésére.
35. A nagybárii egyház tanítói lakásának építési ügye.
36. Több iskolai hiányról szóló jelentések és határozatok.
37. Gondnoki számadások, költségvetések, adófőkönyvek helybenhagyása és megerősítése.
38. Csarnahó utasíttatik tanszerek beszerzésére.
39. Több lelkész jelentésének tudomásul vétele.
40. Kassay József szőlőskei tanító okmányait betérjeszti.
41. Gálszécsi kölcsönügy.
42. Morvai kölcsönügy.
43. Ladamóci tanítói díjlevél ügy.

44. Ladamóci regále kártalanítási tőkeügy.
45. A kistráskai, lasztóci, nagykázméri és lasztoméri iskolai ingatlanok átíratásának ügye. A gercselyi és tusai lelkészeknek ezen ügyben való hanyag eljárásuk felett az egyházmegye rosszalását nyilvánítja.
46. Országos lelkészi nyugdíjintézeti járulékokat egyházmegyei pénztárnok befizette.
47. Fejes István püspök körlevele.
48. A magyarizségi egyház 4000 koronás kölcsönére vonatkozó határozat.
49. A dologi tandíjkárpótlás ügyében való felterjesztés.
50. A homonnai missiói egyház jelentésére és felterjesztésére vonatkozó határozat.
51. A Dókus László gondnokká választásával megüresedett tanácsbírói állásra a szavazatok elrendeltettek.
52. Dókus László helyére a tanügyi választmányi elnöki állásra Bernáth Aladár választatik meg.
53. Hóri kölcsönügy az iskolaépítésből kifolyólag.
54. A nagybárii egyház kölcsönügye.
55. Deák János volt szalóki tanító lemondása.
56. Segélyosztó bizottság jegyzőkönyve.
57. Közalapi bizottság jegyzőkönyve.
58. Orsz. ref. lelkészi nyugdíj és özvegy-árva gyámintézeti bizottság jegyzőkönyve.
59. Kalvineum segélyezése ügyében hozott határozat.
60. Kis- és nagytoronyai ingatlanokra zálogjogi bekebelezés.
61. Lasztóci lelkész Kiss Dezső tanító elleni panasza tárgyában küldöttség megy ki.
62. Alsómihályi a lelkészlak építési költségeinek fedezésére 8500 K kölcsönt kér az egyházkerülettől.
63. A garanyi templom, iskola és tanítólak átalakítására vonatkozó szerződés és rendkívüli adókivetés.
64. Özv. Soltész Gyuláné nyugdíjából a férje utáni tartozásra a folyó évben semmi se vonassék le.
65. Szemere Miklós adománya a gálszécsi egyház részére.
66. Puskás Ferenc kolbásai tanító félévi szabadságot kap.
67. A ladamóci egyháznak meg nem engedtetik iskolája államosítása.
68. A lasztoméri iskolaügy.

69. A felsőzempléni egyházak anyagi viszonyairól szóló kimutatás.
70. A legényei lelkészlak javítására vonatkozó határozat meg nem erősítették.
71. A kistráskai egyház és az ottani r. kath. egyház közötti per.
72. A lasztóci tanító megtagadta a nagykázméri istenitiszterlet alkalmával való szolgálatot.
73. Segélyosztó bizottsági tagok választása az őszi gyűlésre halasztatik.
74. A nagytoronyai egyháznak a parlag szőlő eladására vonatkozó határozata szabályos eljárás végett visszaadatik.
75. Ugyanennek egy betelepített szőlő és az alatta lévő szőlőalj megvételére vonatkozó határozata hasonló okból visszaadatik.
76. Ugyanennek a faiskola eladására vonatkozó határozata hasonló okból visszaadatik.
77. Ugyanennek a tanítói lak újjáépítésére vonatkozó határozata hasonló okból visszaadatik.
78. Ugyanennek kerületi kölcsön felvételére vonatkozó határozata hasonló okból visszaadatik.
79. Tanítók eskütétele.
80. Tanítók bekebelezése.
81. Tanítói díjlevelek megerősítése.
82. Horkay Lajos és Bornemisza István lelkészek bekebelezése.
83. Kistráskai és ladamóci lelkészi díjlevelek megerősítése.
84. Horkay Lajos és Bornemisza István lelkészi állásukba való beigtatása.
85. Papp József, Horváth István, Király Péter bekebelezése.
86. Péter Mihály egyházmegyei főjegyző indítványa.
87. Számvevőszék ülésének első jegyzőkönyve.
88. Számvevőszék ülésének második jegyzőkönyve.
89. Kozma Gedeon káplántartási kérvénye.
90. Egyházmegyei lelkészegyesület jegyzőkönyve.
91. A magyarizségi egyház építési terve, költségvetése, szerződése megerősítették.
92. Közhirdetésre ajánlott egyházak.
93. Egyházkerületi képviselők.
- 94—95. A jegyzőkönyvi pontok meghitelesítése.

Névmutató.

- Abara 37, 87, 88.
Alexy Emilné 21.
Özv. gr. Almássy Györgyné 19.
Alsómihályi 32, 36, 37, 62, 87.
Balogh György 14.
Bánóc 39, 87.
Bernáth Aladár 52, 61, 93.
Bernáth Gyula 17.
Bernáth Győző 17.
Bodor Gábor 29, 50.
Bodrogszerdahely 37, 87, 88.
Bodzásujlak 37, 87, 92.
Boga László, 79, 80.
Bornemisza István 82, 84.
Borsi 36, 37, 87, 88.
Botka Bertalan 21.
Botka Ferenc 21.
Botka Vilma 21.
Böszörményi Sándor 90.
Czövek Ernő 21.
Csarnahó 36, 37, 38, 81, 87.
Cseh Pál 14.
Cseh Pál örökösei 14.
Cselej 87.
Deregnyő 36, 87.
Dókus Ernő 12.
Dókus Gyula 3.
Dókus László 7, 82, 84.
Egyházlátogatóság 24.
Egyházmegyei gondnok 4.
Egyházmegyei ügyész 50, 71.

Elnökség 59.
Dr. Eperjessy Lajos 11.
Erdélyi András 90.
Esperes 1, 2, 29, 50, 63.
Gr. Eszterházy Móric 14.
Fejes István 13.
Frenczel József 79, 80.
Garany 37, 63, 87.
Gálszécs 39, 41, 81, 87.
Gercsely 37, 45, 87.
Gönczy Istvánné 18.
Hardicsa 36, 37, 87, 88.
Hegyí 37, 87, 88.
Homonna 37, 50, 87.
Horkay Lajos 82, 84.
Horváth István 85.
Hór 29, 53.
Hubay Bertalan 3, 90.
Ilosvay Zsigmond 14.
Imreg 87.
Dr. Izsépy Tihamér 29.
Dr. Izsépy Zoltán 93.
Kassay József 40, 80.
Kazsó 37, 87, 88.
Kádár János 61.
Király Péter 85.
Kisazar 36, 37, 87.
Kisbári 37, 87.
Kisráska, 30, 37, 39, 83, 87, 88.
Kisráska 71.
Kész Tamás 87,
Kistoronya 36, 37, 87.
Kiszte 37, 87.
Kolbása 37, 39, 66, 87.
Id. Kovács István 20.
Kozma Antal 3, 87, 93.
Kozma Gedeon 89.
Kun Bertalan 10.
Dr. Kun Zoltánné 16.
Ladamóc 36, 43, 44, 67, 68, 83, 87.

- Laszto mér 36, 39, 45, 87.
Legenye 70, 87.
Lasztóc 72, 87.
Magyarizsép 36, 48, 87.
Magyarsas 36, 37, 87, 92.
Málca 31, 87.
Migléc 36, 87.
Mizsák Péter 11.
Mokcsay Ilona 21.
Mokcsay István 21.
Morva 42. 87.
Nagybári 35, 36, 54, 81, 87.
Nagykáz mér 37, 87.
Nagyráska 28, 36, 37. 87.
Nagytoronya 33, 36, 37, 60, 74, 75, 76, 77, 78. 87.
Nemes Lajos 93.
Papp József 85.
Péter Mihály 5, 29, 50, 86, 90, 93.
Puskás Ferenc 66.
Rác József 82.
Renfer Gusztáv 14.
Román Ernő 90.
Sátoraljaujhely 90.
Sebők Emma 21.
Sebők Irma 21.
Sebők Lajos 21.
Sebők István 21.
Soltész Gyuláné 64.
Szabó Imre 80.
Szabó István 84.
Szalók 36, 39, 81, 87.
Szegő Benő 82, 84.
Szemere Miklós 65.
Szöllőske 34, 36, 37, 81, 87, 88.
Szürnyeg 36, 42, 87.
Thuránszky Tihamér 50, 82, 93.
Tomory Pál 87.
Török Sándor 79, 80.
Tudja Mihály 82, 84, 90, 93.
Tusa 36, 45, 81.

Dr. Tüdős István 14.
 br. Vay Béla 10.
 Varannó 50.
 Vásárhely 36, 81, 87.
 Veres Károly 82.
 Vitus Lajos 79, 80.
 Virág József 29, 90, 93.
 Zalányi György 79, 80.
 Zemplén 37, 87, 88.

78 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

